II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Ιανουαρίου 1998

σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ

(Υπόθεση IV/35.814 — Προσαύξηση της τιμής του κράματος)

(Τα κείμενα στην ισπανική, γερμανική, γαλλική, ιταλική, ολλανδική και σουηδική γλώσσα είναι τα μόνα αυθεντικά)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/247/ΕΚΑΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, και ιδίως το άρθρο 65,

τα στοιχεία που έχουν διαβιβασθεί στην Επιτροπή και την επαλήθευση αυτών κατ' εφαρμογή του άρθρου 47 της συνθήκης,

τις γραπτές παρατηρήσεις επί της παρούσας υπόθεσης οι οποίες έχουν υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 36 της συνθήκης, καθώς και το γεγονός ότι τα μέρη παραιτήθηκαν επισήμως από το δικαίωμά τους να υποβάλουν προφορικές παρατηρήσεις,

Εκτιμώντας τα εξής:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Α. **Διαδικασία**

(1) Μετά τη δημοσίευση σχετικών πληροφοριών σε εξειδικευμένα έντυπα και τη διατύπωση ανεπίσημων καταγγελιών εκ μέρους ορισμένων καταναλωτών, η Επιτροπή διεξήγαγε έρευνα με αντικείμενο την εφαρμογή εκ μέρους των παραγωγών ανοξείδωτου χάλυβα κοινής αύξησης των τιμών, η οποία είναι γνωστή ως «προσαύξηση της τιμής του κράματος».

Δυνάμει του άρθρου 47 της συνθήκης, η Επιτροπή ζήτησε, στις 16 Μαρτίου 1995, από μερικούς παραγωγούς να της διαβιβάσουν ποικίλα πληροφοριακά στοιχεία αναφορικά με τις εν λόγω μεταβολές των τιμών, τους τύπους ή τις μεθόδους υπολογισμού που χρησιμοποιούνται προκειμένου να καθοριστεί το ύψος των εφαρμοστέων τιμών, τις συνθήκες και την ημερομηνία πρώτης εφαρμογής της εν λόγω μεθόδου, καθώς επίσης τις διάφορες εφαρμογές ή τροποποιήσεις που έχουν επέλθει έκτοτε.

Με βάση τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν, καθώς και, ειδικότερα, αντίγραφα των εγκυκλίων επιστολών που οι παραγωγοί έστειλαν στους πελάτες τους ανακοινώνοντάς τους την τροποποίηση των στοιχείων που χρησιμεύουν ως βάση για τον υπολογισμό της προσαύξησης της τιμής των κραμάτων, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 19 Δεκεμβρίου 1995, προς 19 επιχειρήσεις ανακοίνωση των αιτιάσεων.

Αφού έλαβαν γνώση των δεδομένων της υπόθεσης, οι εν λόγω επιχειρήσεις διαβίβασαν τις απαντήσεις τους στις αιτιάσεις αυτές στις αρχές του 1996.

(2) Οι εν λόγω απαντήσεις οδήγησαν την Επιτροπή στη διεξαγωγή και νέων ερευνών. Διεξήχθησαν επαληθεύσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 47 της συνθήκης στις εγκαταστάσειςς των επιχειρήσεων Acerinox, ALZ, Avesta Sheffield, Krupp, Thyssen, Outokumpu και Usinor Sacilor. Πληροφοριακά στοιχεία ζητήθηκαν από τις επιχειρήσεις Acerinox, Acciai Speciali Terni, ALZ, Böhler, Olarra, Outokumpu και Usinor Sacilor.

Οι επιχειρήσεις προς τις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση δεν παρέλειψαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους στη νέα ανακοίνωση των αιτιάσεων που η Επιτροπή τους απηύθυνε στις 24 Απριλίου 1997 και με την οποία κατέστη ανίσχυρη και αντικαταστάθηκε η ανακοίνωση των αιτιάσεων της 19ης Δεκεμβρίου 1995. Με τις απαντήσεις τους, οι επιχειρήσεις αυτές παραιτήθηκαν επισήμως από το δικαίωμά τους να αναπτύξουν και προφορικά στο πλαίσιο ακρόασης την επιχειρηματολογία τους.

Β. **Τα προϊόντα**

(3) Ο ανοξείδωτος χάλυβας αποτελεί ιδιαίτερο είδος χάλυβα, με κύριο χαρακτηριστικό την αντοχή στη διάβρωση. Η ιδιότητα αυτή του προσδίδεται μέσω της χρησιμοποίησης διαφόρων στοιχείων κράματος (χρωμίου, νικελίου, μολυβδαινίου) κατά τη διαδικασία παραγωγής. Σύμφωνα με τον κανόνα ΕΝ 10020: 5.222.1 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Τυποποίησης, στους ανοξείδωτους χάλυβες κατατάσσονται οι χάλυβες οι οποίοι περιέχουν χρώμιο σε ποσοστό 10,5 % τουλάχιστον και άνθρακα σε ποσοστό όχι μεγαλύτερο από 1,2 %. Εξάλλου, ανάλογα με τα στοιχεία κράματος που τους απαρτίζουν, οι ανοξείδωτοι χάλυβες διακρίνονται σε τρεις βασικούς τύπους:

— τους ωστενιτικούς χάλυβες, των οποίων η βασική ποιότητα περιέχει χρώμιο σε ποσοστό 18 % και νικέλιο σε ποσοστό 8 %,

— τους φερριτικούς χάλυβες, οι οποίοι είναι δυνατό να περιέχουν χρώμιο σε ποσοστό έως 30 %,

— τους μαρτενσιτικούς χάλυβες, οι οποίοι περιέχουν χρώμιο σε ποσοστό έως 14 %.

Καθένας από τους ανωτέρω τύπους προορίζεται για διαφορετική χρήση.

(4) Ο ανοξείδωτος χάλυβας χρησιμοποιείται υπό μορφή πλατέων προϊόντων (σε φύλλα ή ρόλους, θερμής ή ψυχρής έλασης) ή επιμήκων προϊόντων (σε ράβδους, χονδρόσυρμα ή είδη καθορισμένης μορφής, θερμής έλασης ή τελειωμένα). Τα πλείστα από τα εν λόγω προϊόντα είναι προϊόντα ΕΚΑΧ κατά την έννοια του άρθρου 81 της συνθήκης.

(5) Τα πλατέα προϊόντα αντιπροσωπεύουν το 82 % των πωλήσεων τελικών προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα. Τα πλατέα προϊόντα ελεύθερης σφυρηλασίας υπό μορφή ρόλων (φαρδιές ταινίες ή ταινιοελάσματα θερμής έλασης) αντιπροσωπεύουν το 93 % των πλατέων προϊόντων. Το υπόλοιπο ποσοστό αντιστοιχεί στα χονδρά ελάσματα (λαμαρίνες) τα οποία κατασκευάζονται ένα προς ένα (ελάσματα κουάρτο). Το 70 % περίπου των φαρδιών ταινιών θερμής έλασης υποβάλλονται στη συνέχεια σε ψυχρή έλαση με σκοπό τη μείωση του πάχους τους και την πρόσδοση σε αυτές ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων.

Η αγορά των πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα χαρακτηρίζεται από υψηλή συγκέντρωση. Στην Κοινότητα υπάρχουν μόνον έξι επιχειρήσεις ή όμιλοι που παράγουν φαρδιές ταινίες θερμής έλασης και ελάσματα ψυχρής έλασης. Οι πέντε από τις επιχειρήσεις αυτές παράγουν επίσης ελάσματα κουάρτο.

Στην υπόθεση Krupp/Thyssen/Riva/Falck/Tadfin/AST([1]), η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, με βάση τις εκτιμήσεις των παραγωγών ανοξείδωτου χάλυβα, στο συγκεκριμένο κλάδο υφίσταται σημαντική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, η οποία προβλέπεται να διατηρηθεί κατά τα προσεχή έτη.

(6) Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις επιχειρήσεις οι οποίες παράγουν πλατέα προϊόντα και αφορά αποκλειστικά τα προϊόντα ΕΚΑΧ, δηλαδή τα πλατέα προϊόντα θερμής έλασης, καθώς και τα ψυχρής έλασης πλάτους τουλάχιστον 500 mm.

Γ. **Η γεωγραφική αγορά αναφοράς**

(7) Σε αντίθεση με το χάλυβα υψηλής περιεκτικότητας σε άνθρακα, ο οποίος θεωρείται ως προϊόν σε φάση κορεσμού, η αγορά των προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα εξακολουθεί να επεκτείνεται. Από το 1950, η παραγωγή χάλυβα ανεξαρτήτως ποιότητας αυξάνεται σε ποσοστό 2,4 % ετησίως, ενώ η παραγωγή ανοξείδωτου χάλυβα αυξανόταν με ρυθμό 5,8 % ετησίως. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα άλλαξαν οι σπουδαιότερες περιφέρειες παραγωγής και κατανάλωσης, δεδομένου ότι από τα μέσα της δεκαετίας του 1960 και μετά η Βόρεια Αμερική υποσκελίστηκε από τη Δυτική Ευρώπη (ΕΚ και ΕΖΕΣ) και την Ιαπωνία. Σήμερα, η ζώνη έντονης ανάπτυξης εντοπίζεται στις προσφάτως εκβιομηχανισθείσες χώρες, στις οποίες το ετήσιο ποσοστό ανάπτυξης της αγοράς είναι της τάξεως του 16 %. Ορισμένοι ευρωπαίοι παραγωγοί αποφάσισαν να ευθυγραμμισθούν με την τάση αυτή, επενδύοντας στις ζώνες οι οποίες είναι καθαροί εισαγωγείς (Αμερική και Νοτιοανατολική Ασία).

Οι εξαγωγές των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων εκτός Δυτικής Ευρώπης αντιπροσωπεύουν ποσοστό 25 % περίπου των συνολικών τους πωλήσεων. Αντιθέτως οι εισαγωγές ανοξείδωτου χάλυβα στην Δυτική Ευρώπη αντιπροσωπεύουν ποσοστό κατώτερο του 5 % της κατανάλωσης στη Δυτική Ευρώπη.

(8) Η γεωγραφική αγορά αναφοράς είναι η Δυτική Ευρώπη (ΕΚ και ΕΖΕΣ). Δεν υφίστανται ούτε τελωνειακοί δασμοί, ούτε άλλα νομικής ή τεχνικής φύσεως εμπόδια για τις εισαγωγέσς μεταξύ της ΕΖΕΣ και της Κοινότητας, και, μολονότι κάθε παραγωγός κατέχει υψηλό μερίδιο της αντίστοιχης εγχώριας αγοράς, οι συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών είναι σημαντικές. Αντιθέτως, οι εισαγωγές από τρίτες χώρες είναι σχετικά περιορισμένες. Σε ό,τι αφορά τα προϊόντα ψυχρής έλασης, στην προμνημονευθείσα απόφαση για την AST([2]) διατυπωνόταν η εκτίμηση ότι αυτά αντιστοιχούν σε ποσοστό 3 % της συνολικής κατανάλωσης.

Δ. **Τα μέρη**

(9) Οι επιχειρήσεις Acerinox SA, ALZ NV, Acciai Speciali Terni SpA, Avesta Sheffield AB, Krupp Thyssen Nirosta GmbH και Usinor Sacilor SA αντιπροσωπεύουν το 90 % σχεδόν της ευρωπαϊκής παραγωγής πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα υπό μορφή ρόλων (φαρδιές ταινίες θερμής έλασης, ελάσματα ψυχρής έλασης), καθώς και σημαντικότατο τμήμα της παραγωγής επιμήκων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα. Συνολικά, αντιπροσωπεύουν ποσοστό άνω του 80 % της ευρωπαϊκής παραγωγής τελικών προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα.

1. *Acerinox SA*

(10) Η Acerinox SA, (στο εξής: «Acerinox») είναι ισπανική εταιρεία, εισηγμένη στο χρηματιστήριο. Ιδρύθηκε το 1970, διαθέτει σύγχρονες εγκαταστάσεις και είναι γνωστή για το χαμηλό της κόστος και για την αποδοτικότητά της. Η Acerinox ελέγχει την ισπανική εταιρεία Roldán SA, η οποία παράγει επιμήκη προϊόντα ανοξείδωτου χάλυβα, καθώς και μια αμερικανική εταιρεία παραγωγής πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα.

2. *ALZ NV*

(11) Η ALZ είναι βελγική εταιρεία και ανήκει στον όμιλο Arbed. Όπως και η Acerinox, η ALZ δημιουργήθηκε στη δεκαετία του 1970. Παράγει πλατέα προϊόντα ανοξείδωτου χάλυβα.

3. *AST SpA*

(12) Η Acciai Speciali Terni SpA, (στο εξής: «AST») ιδρύθηκε την 1η Ιανουαρίου 1994, ότν οι σιδηρουργικές δραστηριότητες της ILVA χωρίστηκαν σε τρεις διαφορετικές επιχειρήσεις, με σκοπό τη μεταγενέστερη πώλησή τους. Κύρια δραστηριότητα της AST είναι η παραγωγή πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα, μαγνητικών λαμαρινών και συγκολλημένων σωλήνων (αυτούς τους τελευταίους τους παράγει μέσω θυγατρικής της). Στις 24 Δεκεμβρίου 1994, η Επιτροπή ενέκρινε την από κοινού εξαγορά της AST από τις εταιρείες Fried, Krupp AG Hoesch-Krupp, Thyssen Stahl AG, AFL Falck, Tadfin SpA και FI.RE Finanziaria SpA (του ομίλου Riva).

Το Δεκέμβριο του 1995, η Krupp αύξησε τη συμμετοχή της στην AST από 50 σε 75 %, εξαγοράζοντας τα μερίδια της Falck και της Riva.

4. *Avesta Sheffield AB*

(13) Η Avesta Sheffield AB (στο εξής: «Avesta») ελέγχεται από την British Steel. Η Avesta προέκυψε από τη συγχώνευση, το 1992, των βρετανικών και σουηδικών μονάδων παραγωγής ανοξείδωτου χάλυβα. Η British Steel ελέγχει επίσης τους παραγωγούς επιμήκων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα Fagersta Stainless AB (στη Σουηδία) και British Steel Engineering Steels Holdings Limited (πρώην United Engineering Steel), καθώς επίσης και μια αμερικανική εταιρεία παραγωγής πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα.

5. *Krupp Thyssen Nirosta GmbH*

(14) Η Krupp Thyssen Nirosta GmbH δημιουργήθηκε την 1η Ιανουαρίου 1995, όταν οι εταιρείες Thyssen Stahl AG και Fried. Krupp AG Hoesch Krupp προέβησαν στη συγκέντρωση των δραστηριοτήτων τους στον κλάδο των ανοξείδωτων πλατέων προϊόντων μεγάλης αντοχής στα οξέα και στις υψηλές θερμοκρασίες ([3]). Η επιχείρηση αυτή δέχθηκε να αναλάβει στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης ακέραια την ευθύνη για τις πράξεις οι οποίες προηγήθηκαν της ίδρυσής της και οι οποίες αποδίδονται είτε στην Thyssen Stahl AG, είτε στην Krupp Hoesch Stahl AG. Για τον λόγο αυτό, η παρούσα απόφαση δεν απευθύνεται σε καμία από τις εν λόγω επιχειρήσεις.

6. *Usinor SA*

(15) Η Ugine SA (στο εξής: «Ugine») ήταν, όταν συνέβησαν τα επίμαχα γεγονότα, θυγατρική του ομίλου Usinor Sacilor και είχε αναλάβει τις δραστηριότητες παραγωγής και πώλησης ανοξείδωτου χάλυβα. Στις 11 Δεκεμβρίου 1995, η Ugine SA μετετράπη σε τμήμα της Usinor Sacilor, με αποτέλεσμα να χάσει τη νομική της προσωπικότητα. Η Usinor Sacilor άλλαξε εταιρική επωνυμία τον Ιούνιο του 1997 και καλείται πλέον Usinor SA. Η Usinor SA είναι ο σπουδαιότερος παραγωγός χάλυβα στην Ευρώπη και ένας από τους σημαντικότερους παγκοσμίως. Επιπλέον, η Usinor ελέγχει την J & L Special Steels, που είναι ένας από τους σημαντικότερους αμερικανούς παραγωγούς ελασμάτων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα. Επίσης, κατέχει συμμετοχή στον μεγαλύτερο ταϊλανδό παραγωγό ελασμάτων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα.

Ε. **Ιστορικό: η προσαύξηση της τιμής του κράματος και ο υπολογισμός της**

(16) Η προσαύξηση της τιμής του κράματος είναι μια επιβάρυνση της τιμής η οποία υπολογίζεται με βάση τις τιμές των στοιχείων κράματος και η οποία προστίθεται στη βασική τιμή του ανοξείδωτου χάλυβα.

(17) Το κόστος των στοιχείων κράματος που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ανοξείδωτου χάλυβα (νικέλιο, χρώμιο και μολυβδαίνιο) αντιπροσωπεύει πολύ σημαντικό τμήμα του συνολικού κόστους παραγωγής. Οι τιμές των συγκεκριμένων ουσιών είναι εξαιρετικά ευμετάβλητες. Το γεγονός αυτό εξηγεί την επιθυμία των παραγωγών να ενσωματώνουν τις διακυμάνσεις των τιμών των ουσιών αυτών στις τιμές που εφαρμόζουν χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να μεταβάλλουν κάθε τόσο τη βασική τιμή. Επομένως, η εφαρμογή προσαυξήσεων της τιμής του κράματος θεμελιώνεται σε καθαρά οικονομικούς λόγους.

(18) Για να υπολογίσουν το ύψος της προσαύξησης της τιμής του κράματος που πρέπει να εφαρμόσουν κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου μήνα (Μ) στα διάφορα κοινοτικά νομίσματα, οι παραγωγοί εκτελούν τις ακόλουθες πράξεις:

Υπολογίζουν τη μέση τιμή του νικελίου, του σιδηροχρωμίου και του μολυβδαινίου κατά τους δύο μήνες που προηγήθηκαν του μήνα τον οποίο ακολουθεί ο μήνας του υπολογισμού (δηλαδή κατά τους μήνες Μ-2 και Μ-3).

Οι παραγωγοί συγκρίνουν τις τιμές που προκύπτουν από τους υπολογισμούς αυτούς με τις ακόλουθες τιμές αναφοράς, οι οποίες ισχύουν από τον Φεβρουάριο του 1994:

— 3 750 Ecu ανά τόνο για το νικέλιο,

— 5 532 Ecu ανά τόνο για το μολυβδαίνιο,

— 777 Ecu ανά τόνο για το χρώμιο.

Αν η διαφορά μεταξύ του μέσου όρου των τιμών και των ανωτέρω τιμών αναφοράς είναι θετική, η βασική τιμή για τον μήνα Μ προσαυξάνεται κατά ένα ποσό. Αν η διαφορά είναι αρνητική, δεν εφαρμόζεται καμία προσαύξηση, δεδομένου ότι δεν υφίσταται αρνητική προσαύξηση της τιμής του κράματος. Από το 1991 μέχρι το 1993, οι τιμές των στοιχείων των διαφόρων κραμάτων έπεσαν σε επίπεδα κατώτερα των τιμών που απαιτούνται προκειμένου να ενεργοποιηθεί ο όλος μηχανισμός (στο εξής: «τιμές ενεργοποίησης»), με αποτέλεσμα οι παραγωγοί να εφαρμόσουν μηδενική προσαύξηση της τιμής του κράματος.

Τα ποσά που υπερβαίνουν τις τιμές ενεργοποίησης πολλαπλασιάζονται κατά το ποσοστό που κάθε κράμα αντιπροσωπεύει στην εκάστοτε ποιότητα χάλυβα (παραδείγματος χάρη, για την ποιότητα AISI 304: 9 % νικέλιο και 18 % χρώμιο· για την ποιότητα AISI 316: 12 % νικέλιο, 18 % χρώμιο και 2,5 % μολυβδαίνιο).

(19) Οι μέθοδοι υπολογισμού έχουν μεταβληθεί με την πάροδο του χρόνου και δεν είναι οι ίδιες για όλους τους παραγωγούς. Κατά τις επιθεωρήσεις που διεξήχθησαν το 1996 κατ' εφαρμογή του άρθρου 47 της συνθήκης αλλά και σε ορισμένες επιστολές τις οποίες απηύθηναν στην Επιτροπή, οι παραγωγοί επιβεβαίωσαν ότι η μέθοδος υπολογισμού που περιγράφεται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων της 19ης Δεκεμβρίου 1995 χρησιμοποιείται αυτούσια από το σύνολο αυτών (με εξαίρεση τις τιμές ενεργοποίησης) από το 1988 και έπειτα ([4]). Πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή, με την απόφασή της 90/417/ΕΚΑΧ ([5]), καταδίκασε μια συμφωνία και εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ ευρωπαίων παραγωγών πλατέων προϊόντων ψυχρής έλασης από ανοξείδωτο χάλυβα, συμφωνία η οποία αφορούσε, μεταξύ άλλων, και τις τιμές. Η υπόψη συμφωνία ίσχυσε τουλάχιστον από τον Μάιο του 1986 μέχρι τον Οκτώβριο του 1988. Η ορθότητα της εν λόγω απόφασης δεν αμφισβητήθηκε. Όλα τα μέρη τα οποία εμπλέκονται στην παρούσα διαδικασία ήταν τότε μέλη του επονομαζόμενου «Sendzimir Club», όπως αναφέρονται στην απόφαση 90/417/ΕΚΑΧ.

ΣΤ. **Η συμπεριφορά των επιχειρήσεων τον Δεκέμβριο του 1993 και τον Ιανουάριο του 1994**

(20) Οι τιμές των στοιχείων κράματος και του ανοξείδωτου χάλυβα μειώθηκαν αισθητά το 1993. Από τη στιγμή που η τιμή του νικελίου άρχισε να αυξάνεται τον Σεπτέμβριο του 1993, τα περιθώρια κέρδους των παραγωγών συρρικνώθηκαν ριζικά. Για να ανταπεξέλθουν στην κατάσταση αυτή, οι παραγωγοί πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα, με εξαίρεση την Outokumpu, συμφώνησαν να πραγματοποιήσουν σύσκεψη στη Μαδρίτη. Μετά τη σύσκεψη αυτή, πραγματοποιήθηκε πλήθος επαφών μεταξύ των διαφόρων παραγωγών.

1. *Η σύσκεψη της 16ης Δεκεμβρίου 1993 στη Μαδρίτη*

α) οι μετέχοντες

(21) Η σύσκεψη αυτή διοργανώθηκε σε ό,τι αφορούσε τις πρακτικές λεπτομέρειες (κρατήσεις ξενοδοχείων, κ.λπ.) από την Acerinox ([6]), η οποία όμως αρνείται ότι υπήρξε ο εμπνευστής της. Στη σύσκεψη μετείχαν με στελέχη τους οι ακόλουθες εταιρείες:

— Acerinox:	κ. Riestra,
— ALZ:	κ. R.,
— AST:	κκ. Ronchi και Moio,
— Avesta Sheffield:	κκ. T. και W.,
— Krupp Hoesch: Stahl AG:	κκ. Plömacher και Hufen,
— Thyssen:	κ. Peek,
— Ugine:	κκ. Laquay και Lepage.

β) Θέμα

(22) Με βάση τις δηλώσεις των επιχειρήσεων, η σύσκεψη αποσκοπούσε στην ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των παραγωγών σχετικά με τη σκοπιμότητα επαναφοράς σε ισχύ της προσαύξησης της τιμής του κράματος, η οποία εθεωρείτο ως η πλέον ενδεδειγμένη μέθοδος για την επίτευξη της αύξησης των τιμών και την αντιστάθμιση της αύξησης της τιμής του νικελίου.

Η Acerinox δήλωσε τα εξής:

«Se celebró una reunión en Madrid con fecha 15 de diciembre de 1993, que había sido acordada entre las partes para hablar (...) de la problemática situación del mercado de las materias primas del acero inoxidable y las fuertes oscilaciones de los precios de las mismas.» ([7]).

Στη δήλωσή της, η Avesta διευκρινίζει τα εξής:

«The meeting involved an exchange of views on the difficulties caused by the varions price developments described above and on the possible reintroduction of an alloy surcharge to address these difficulties.» ([8]).

Οι Krupp και Thyssen υποστήριξαν τα εξής:

«Dort sind die allgemein schlechte wirtschaftliche Lage sowie mögliche Auswege erörtert worden.» ([9]).

Η Ugine εδήλωσε τα εξής ([10]):

«Une réunion a eu lieu à Madrid à l'hôtel (...) le 16 décembre 1993 qui a permis de procéder à un échange de vues entre les producteurs d'acier inoxydable.»

Μάλιστα, η AST, στη δήλωσή της ([11]), διευκρινίζει ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις πραγματοποίησαν σύσκεψη στη Μαδρίτη προκειμένου να εξεύρουν λύση στην κρίση:

«In questo contesto, e al fine di trovare una via d'uscita dalla situazione di crisi, ebbe luogo un incontro tra i principali produttori di acciaio europei.»

γ) Επιλογή της μεθόδου και των τιμών αναφοράς

(23) Ο κ. Laquay, εκπρόσωπος της Ugine, εξήγησε με τη βοήθεια ενός πίνακα τον τρόπο εφαρμογής της προσαύξησης της τιμής του κράματος κατά το παρελθόν ([12]). Στη δήλωση των Krupp και Thyssen διευκρινίζονται τα εξής:

«Herr Laquay hat als Spezialist für LZ-Berechnungen unter Zuhilfnahme eines Flip-Charts spontan und exemplarisch am Beispiel der von seinem Unternehmen in Frankreich geforderten Preise errechnet, welche zusätzlichen Erlöse bei entsprechender Umstellung des Stoppreises im französischen Markt erzielbar wären.» ([13]).

(24) Όλοι οι μετέχοντες στη σύσκεψη υποστήριξαν ότι ήταν αναγκαία η προσφυγή στη μέθοδο που χρησιμοποιείτο το 1991, με τροποποιημένες τιμές αναφοράς.

Η Acerinox στη δήλωσή της αναφέρει:

«En la misma se planteó, ante las circunstancias ya conocidas de la volatilidad del mercado de las materias primas en el que Acerinox SA no tiene intervención alguna, la necesidad de aplicar el extra de aleación a los clientes con arreglo a una fórmula tradicional ya conocida y aplicada con los valores más adecuados para paliar la cada vez más especulativa situación de la LME.» ([14]).

Η AST επισημαίνει:

«Nel corso di quell'incontro furono discusse le iniziative che ciascuno dei partecipanti intendeva prendere al riguardo, che aveva elaborato in procedenza in totale autonomia (almeno per quanto riguarda AST). Dall'incontro emerse una naturale convergenza sull'adozione, come livello minimo della formula, del prezzo del nichel del settembre 1993.» ([15]).

Η Avesta αναφέρει τα εξής:

«The participants exchanged similar views on the use of the alloy surcharge calculation mechanism previously applied. In the course of the exchange, the ASAB representatives put to the meeting their views on using the previously adopted calculation mechanism with new trigger values.» ([16]).

Στη δήλωσή τους οι Krupp και Thyssen αναφέρουν τα εξής κατατοπιστικά:

«Unter den gegebenen Umständen lag daher die einzige Möglichkeit, der Entwichlung zu begegnen, in dem Versuch, den wegen des früheren Absinkens des Preises der Legierungsmetalle unter den bisherigen Stoppreis ausgesetzten LZ wieder zu aktivieren. (...) Im Rahmen des Treffens hat dann Herr Plömacher bekundet, daß Krupp künftig als Stoppreis die niedrige Septembernotierung für Ni zugrunde legen werde.» ([17]).

Η Ugine δηλώνει τα εξής:

«Au cours de la réunion, certains participants dont Ugine onf fait connaître leur intention, assortie ou non de réserves, de reprendre l'application de la formule d'extra assortie d'un nouveau seuil de déclenchement (le point bas du cours du nickel en septembre) à dater du 1 février 1994.» ([18]).

(25) Η μέθοδος ήταν στην πραγματικότητα ήδη γνωστή στους πελάτες. Ως νέες τιμές ενεργοποίησης της μεθόδου επελέγησαν οι τιμές των διαφόρων κραμάτων τον Σεπτέμβριο του 1993 (τον μήνα εκείνο η τιμή του νικελίου κατήλθε σε ιστορικώς χαμηλά επίπεδα). Στη δήλωσή της η Avesta αναφέρει ότι κατά τη σύσκεψη έγιναν υπολογισμοί με βάση τις τιμές των κραμάτων τον Σεπτέμβριο/Οκτώβριο και την κατά προσέγγιση συναλλαγματική ισοτιμία για την εν λόγω περίοδο:

«Calculations were made at the meeting on the basis of new trigger values reflecting alloy prices in September/October 1993 (i.e. using the basis of calculation of the previously adopted surcharge) and an approximate exchange of rate for that period.» ([19]).

δ) Ημερομηνία εφαρμογής

(26) Σε ότι αφορά την ημερομηνία εφαρμογής της νέας προσαύξησης της τιμής του κράματος, η πλειονότητα των μετεχόντων ετάχθη υπέρ της εφαρμογής της το συντομότερο δυνατόν· η 1 Φεβρουαρίου 1994 θεωρήθηκε ως η ενωρίτερη εφικτή ημερομηνία θέσης της σε εφαρμογή. Στη δήλωσή της, η Avista διευκρινίζει:

«At the meeting, the participants also discussed an implementation date. 1 February was considered to be the earliest feasible date for introduction of the surcharge.» ([20]).

Εξάλλου, η Acerinox αναφέρει τα εξής:

«La mayoría de los presentes eran partidarios de aplicar el extra de aleación lo más pronto posible». ([21]).

(27) HAcerinox από πλευράς της εδήλωσε ότι δεν εσκόπευε να εφαρμόσει την προσαύξηση της τιμής του κράματος στην Ισπανία, λόγω της υποτονικότητας της ζήτησης στην ισπανική αγορά:

«Acerinox indicó su intención de no aplicar el extra en España por considerar que no iba ser positivo para el aumento de la demanda y para la industria española que estaba sumida en una profunda crisis.» ([22]).

ε) Η τηλεομοιοτυπία της 20ης Δεκεμβρίου 1993

(28) Η τηλεομοιοτυπία ([23]) την οποία η Ugine απέστειλε στις 20 Δεκεμβρίου 1993 στους παραγωγούς που συμμετείχαν στη σύσκεψη, καθώς και στην Outokumpu, είναι ενδεικτική των συμπερασμάτων της σύσκεψης αυτής. Η τηλεομοιοτυπία αυτή, συνταγμένη στα αγγλικά, περιέχει λεπτομερή στοιχεία για τον υπολογισμό της προσαύξησης της τιμής του κράματος, όπως τις τιμές ενεργοποίησης, τη συναλλαγματική ισοπτιμία Ecu/USD (1,179 USD/Ecu για το νικέλιο, 1,182 USD/Ecu για το χρώμιο και 1,171 USD/Ecu για το μολυβδαίνιο), τους μήνες αναφοράς και τις τυποποιημένες περιεκτικότητες των κραμάτων.

Στη δήλωση της Avesta αναφέρονται τα εξής:

«On 20 December 1993, ASAB received a fax from Mr Laquay of Ugine setting out details relating to the alloy surcharge calculation including trigger points, an ECU/USD exchange rate calculation, the monthly basis (i.e. M-2 and M-3) and standard alloy contents. This document reflected the exchange of views between producers.» ([24]).

Η Ugine, στη δήλωσή της, παραδέχεται την αποστολή του προαναφερθέντος εγγράφου:

«À la suite de cette réunion, Ugine a communiqué aux participants par télécopies les 20 décembre 1993 et 11 janvier 1994 les bases et les résultats des calculs fondés sur

la formule qu'elle entendait adopter sur le marché national français ou européen en cas de non alignement.» ([25]).

Στην απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων της 23ης Απριλίου 1997, η Ugine αναφέρει την εν λόγω τηλεομοιοτυπία σαν να επρόκειτο για έγγραφο περιέχον τα συμπεράσματα της σύσκεψης της Μαδρίτης ([26]).

Η AST δεν μπορεί να αποκλείσει την περίπτωση να έλαβε την εν λόγω τηλεομοιοτυπία, ούτε να έχει επηρεασθεί από το περιεχόμενό της για τη λήψη αποφάσεων:

«La mancanza di conoscenza diretta dei dettagli non permette però di escludere in maniera categorica che vi sia stato qualche scambio di informazione. (...) Dato l'apparente tenore di tali messaggi non si puó per il vero neppure escludere che AST ne sia stata influenzata nella determinazione dei valori utilizzati nella formula.» ([27]).

2. *Τα επακολουθήσαντα τη σύσκεψη της Μαδρίτης*

(29) Σύμφωνα με το άρθρο 60 παράγραφος 2 στοιχείο α) της συνθήκης και με την απόφαση εφαρμογής της αριθ. 37-54 ([28]), όπως τροποιήθηκε τελευταία από την απόφαση αριθ. 2515/EKAX της Επιτροπής ([29]), οι παραγωγοί ανοξείδωτου χάλυβα είναι υποχρεωμένοι να δημοσιεύουν στους τιμοκαταλόγους και τους όρους πωλήσεως που εφαρμόζουν. Προς εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής, οι οικείες επιχειρήσεις οφείλουν να διαβιβάζουν τα ρηθέντα στοιχεία στην Επιτροπή τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες πριν από την εφαρμογή τους και επιπλέον να τα γνωστοποιούν σε κάθε ενδιαφερόμενο. Οι τιμοκατάλογοι δημοσιεύονται από τους παραγωγούς και κοινοποιούνται στην Επιτροπή κάθε φορά που επέρχεται τροποποίησή τους. Τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται στη συνέχεια και τα οποία η Επιτροπή μπόρεσε να καταγράψει μεταξύ της σύσκεψης της Μαδρίτης και της δημοσίευσης των προσαυξήσεων της τιμής του κράματος από τις διάφορες επιχειρήσεις του προεκτεθέντος νομικού καθεστώτος.

(30) Στις 20 Δεκεμβρίου 1993, η Avesta Sheffield ενημέρωσε τις θυγατρικές της που ασχολούνται με τη διανομή σχετικά με το ενδεχόμενο καθιέρωσης της προσαύξησης της τιμής του κράματος ([30]).

Στις 20 Δεκεμβρίου 1993, η ALZ ειδοποίησε τις θυγατρικές της που ασχολούνται με πωλήσεις σχετικά με την επαναφορά σε ισχύ της προσαύξησης της τιμής του κράματος ([31]).

(31) Στις 6 Ιανουαρίου 1994, η Ugine διενήργησε έναν νέο υπολογισμό με τις ίδιες τιμές αναφοράς, αλλά με διαφορετική συναλλαγματική ισοτιμία Ecu/USD, ενιαία και για τα τρία κράματα: 1,17506 EcuUSD. Η διαφορά αυτή είναι στο εκατοστό είναι ελάχιστη και η επίπτωσή της στην τιμή του κράματος είναι αμελητέα (βλέπε αιτιολογική σκέψη 37).

Στις 10 Ιανουρίου 1994, η Avesta Sheffield διενήργησε αναλυτικούς υπολογισμούς για να προσδιορίσει το ύψος των προσαυξήσων της τιμής των κραμάτων. Για τον σκοπό αυτό εφάρμοσε τις συναλλαγματικές ισοτιμίες Ecu/USD οι οποίες είχαν χρησιμοποιηθεί στη σύσκεψη της Μαδρίτης ([32]).

(32) Στις 11 Ιανουαρίου 1994, η Ugine διαβίβασε σε όλους τους ανταγωνιστές της τηλεομοιοτυπία ([33]) στην οποία αναγράφονταν οι προσαυξήσεις της τιμής του κράματος που επρόκειτο να εφαρμόζει από 1ης Φεβρουαρίου στη γαλλική αγορά, με λεπτομερή στοιχεία για τον υπολογισμό τους σε Ecu/τόνο, τη μετατροπή τους στα κύρια ευρωπαϊκά νομίσματα, καθώς και τη διευκρίνιση ότι θα εφάρμοζε τις προσαυξήσεις αυτές μόνο για τους ωστενιτικούς χάλυβες.

Στις δηλώσεις τους, όλες οι επιχειρήσεις μνημονεύουν τη συγκεκριμένη τηλεομοιοτυπία:

«On 11 January 1994, Mr Laquay of Ugine sent a fax to Mr W. setting out Ugine's internal calculation of the alloy surcharge to be applied by it from 1 February 1994.» (Δήλωση της Avesta) ([34]).

(33) Πριν από τις 13 Ιανουαρίου 1994, πραγματοποιήθηκαν επαφές τουλάχιστον μεταξύ της Avesta και των περισσοτέρων ανταγωνιστών της σχετικά με τη στάση αυτών των τελευταίων έναντι της προσαύξησης της τιμής του κράματος. Τα παραρτήματα 2 και 6 της δήλωσης της Avesta πιστοποιούν την πραγματοποίηση ορισμένων εκ των εν λόγω επαφών.

Το παράρτημα 2 είναι μια τηλεομοιοτυπία με ημερομηνία 14 Ιανουαρίου 1994, την οποία ο S. έστειλε στον W. Τα παρακάτω αποσπάσματα είναι διαφωτιστικά:

«ALZ through their Swedisch representative called me this morning saying that he had been instructed from his mill to start applying alloy extras as from the 1st of February and that he should get the exact alloy surcharge details from us. (...) Outokumpu through S. also called me today and asked what we intend to do. I said that most likely we are going to apply the surcharge in the same way as announced by Ugine for the French market. (...) He said they want to do the same in both Sweden and Finland and suggested that we contact him on Monday.» ([35]).

Το παράρτημα 6 είναι μια τηλεομοιοτυπία της 14ης Ιανουαρίου 1994, υπογεγραμμένη από τον W. Σε αυτήν εξηγεί τη θέση ορισμένων εκ των ανταγωνιστών της Avesta με τα ακόλουθα λόγια:

«Ugine have announced surcharges effective 1 february 1994 of 430 £ 4.36, 304 £ 47.55, 316 £ 74.03. Acerinox have announced that surcharges will be applied from 1 April 1994 (yes April!!). Outokumpu are thought to be following this line but no confirmation yet. Thyssen expect to announce something next Monday. Krupp-we have no current information. Ilva have announced a base price change effective form February but applicable to stockists and not end-users. ALZ are still considering their position.» ([36]).

(34) Στις 13 Ιανουαρίου, η ALZ ενημέρωσε με τηλετύπημα τους ανταγωνιστές της για το ύψος των προσαυξήσεων της τιμής του κράματος που επρόκειτο να δημοσιεύσει ([37]). Κοινοποίησε τον τιμοκατάλογό της στην Επιτροπή μόλις στις 24 Ιανουαρίου 1994.

(35) Την ίδια ημέρα, η AST έστειλε στην Outokumpu τηλεομοιοτυπία η οποία περιλάμβανε την τηλεμοιοτυπία που της είχε στείλει η Ugine στις 20 Δεκεμβρίου 1993, καθώς και τους υπολογισμούς που η Ugine είχε πραγματοποιήσει στις 6 Ιανουαρίου ([38]).

(36) Στις 17 Ιανουαρίου 1994, η Ugine, η AST και η Krupp κοινοποίησαν στην Επιτροπή το ύψος των προσαυξήσεων της τιμής του κράματος που θα εφάρμοζαν από 1ης Φεβρουαρίου.

Την ίδια ημέρα, η Avesta αποφάσισε επισήμως να αρχίσει και πάλι να εφαρμόζει την προσαύξηση της τιμής του κράματος και ενημέρωσε σχετικά τις θυγατρικές της που ασχολούνται με τις πωλήσεις παρέχοντάς τους λεπτομερείς εντολές για τον τρόπο εφαρμογής ([39]).

Στις 19 Ιανουαρίου 1994, η Thyssen κοινοποίησε στην Επιτροπή το ύψος των προσαυξήσεων της τιμής του κράματος που θα εφάρμοζε από 1ης Φεβρουαρίου 1994.

Ζ. **Η εφαρμογή της προσαύξησης της τιμής του κράματος**

(37) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 της συνθήκης ΕΚΑΧ, οι επιχειρήσεις στο σύνολό τους (με εξαίρεση την Acerinox) κοινοποίησαν στην Επιτροπή το ύψος των προσαυξήσεων της τιμής του κράματος που εσκόπευαν να εφαρμόσουν, καθώς και την ημερομηνία θέσης τους σε εφαρμογή, η οποία ήταν η 1η Φεβρουαρίου 1994. Η Acerinox, η οποία κοινοποίησε στην Επιτροπή το νέο ύψος των προσαυξήσεων της τιμής του κράματος μόλις τον Μάιο του 1994, άρχισε παρόλα αυτά να εφαρμόζει τις προσαυξήσεις αυτές ήδη από τον Φεβρουάριο σε ορισμένα κράτη μέλη. Επειδή η χρησιμοποιούμενη μέθοδος ήταν πανομοιότυπη, οι αποκλίσεις των τελικών ποσών είναι απειροελάχιστες και οφείλονται είτε στις στρογγυλοποιήσεις των ποσών, είτε στις χρησιμοποιούμενες συναλλαγματικές ισοτιμίες.

(38) Οι πρακτικές λεπτομέρειες της εφαρμογής αυτής αναλύονται στο υπόμνημα της Avesta της 17ης Ιανουαρίου 1994. Εδώ μπορούν να μνημονευθούν τα ακόλουθα σημεία:

«We will follow the rules set by the home producer in any given producer market, including applying the surcharge they declare.

In each non-producer market a lead will be taken by one of the mills — W. will advise those markets concerned.

The surcharge will not be imposed outside of the 17 European markets. We will need to secure appropriate price increases as soon as possible.» ([40]).

(39) Απόρροια των παραπάνω είναι τα ακόλουθα τρία γεγονότα:

Το ύψος των προσαυξήσεων της τιμής του κράματος που οι διάφοροι παραγωγοί εφαρμόζουν σε δεδομένη αγορά είναι πανομοιότυπο, ανεξάρτητα από το ύψος που θα είχε προκύψει σε περίπτωση μετατροπής σε άλλο νόμισμα του ποσού που έχει δημοσιευθεί στους τιμοκαταλόγους.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, όλοι οι παραγωγοί επιχείρησαν να εφαρμόσουν την προσαύξηση της τιμής του κράματος με αναδρομική ισχύ, ακολουθώντας με τον τρόπο αυτό το παράδειγμα της Avesta.

Στην περίπτωση των πλατέων προϊόντων, σε εκείνα τα κράτη όπου δεν υπάρχει εθνικός παραγωγός, οι επιχειρήσεις ευθυγραμμίστηκαν με τον τιμοκατάλογο του ίδιου παραγωγού.

(40) Στη δήλωσή της η Avesta διευκρινίζει:

«In the national markets in which ASAB was neither the domestic producer nor, in markets with no domestic producer, the leading supplier, typically, but not uniformly, ASAB would align on the domestic producer or leading supplier as was traditional in the stainless steel industry generally. The German producer had, for example, traditionally been regarded as the leading supplier in Austria and ALZ the leading supplier in the Nederlands, whilst the Nordic producers had been regarded as leading suppliers in Denmark and Norway and the British producer in Ireland.» ([41]).

(41) Οι διάφοροι παραγωγοί έστειλαν εν τέλει επιστολές στους πελάτες τους αναγγέλλοντάς τους την τροποποίηση των κατώτατων ορίων. Η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της αντίγραφα μερικών από τις επιστολές αυτές. Το κείμενο των ακόλουθων δύο επιστολών είναι διαφωτιστικό για την παρούσα διαδικασία:

Στις 28 Ιανουαρίου 1994, η Ugine Savoie UK Ltd πληροφορεί τους πελάτες της σχετικά με την επαναφορά σε ισχύ της προσαύξησης της τιμής του κράματος αναφέροντας τα εξής:

«It has therefore been decided at a European level to reactivate the surcharge system to take into account of the increase in alloy costs since September 1993, and this surcharge will be applied generally from 1st February 1994.» ([42]).

Στις 31 Ιανουαρίου 1994, η Thyssen Fine Steels Ltd γράφει στους πελάτες της τα εξής:

«For this reason, we have no choice but to implement alloy surcharges on all stainless flat products in line with all other manufacturers. As in the previous surcharge situation, a clear basis for surcharge has been agreed to account for the changes in relationship between prices and costs.» ([43]).

ΙΙ. **ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ**

Α. **Άρθρο 65, παράγραφος 1**

1. *Γενικές παρατηρήσεις*

(42) Το άρθρο 65 της συνθήκης ορίζει στην παράγραφο 1 ότι απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και κάθε εναρμονισμένη πρακτική που τείνουν εντός της κοινής αγοράς, άμεσα ή έμμεσα, να παρεμποδίζουν, να περιορίζουν ή να νοθεύουν την κανονική λειτουργία του ανταγωνισμού, και ιδιαίτερα να καθορίζουν τις τιμές.

2. *Η επίμαχη σύμπραξη*

(43) Το άρθρο 65 της συνθήκης παραβιάζεται αν τα μέρη αποφασίζουν μια σύγκλιση των προθέσεών τους η οποία περιστέλλει ή είναι ικανή να περιστείλει την επιχειρηματική τους ελευθερία, επικαθορίζοντας τις κατευθύνσεις των ενεργειών εκάστου μέρους στην αγορά ή της μη δραστηριοποίησής του σε αυτήν. Δεν είναι απαραίτητο να έχουν αναληφθεί συμβατικές υποχρεώσεις, ούτε να έχουν θεσπισθεί διαδικασίες προς εκτέλεση των σχετικών αποφάσεων. Εξάλλου, η επίμαχη σύγκλιση προθέσεων δεν είναι ανάγκη να προκύπτει από κάποιο γραπτό κείμενο.

(44) Στην παρούσα υπόθεση, η σύσκεψη της Μαδρίτης είχε έναν στόχο: τη μεθόδευση της ομοιόμορφης αύξησης των τιμών του ανοξείδωτου χάλυβα, προκειμένου να αντισταθμισθεί η άνοδος των τιμών των κραμάτων. Παρουσιάστηκαν οι διάφορες μέθοδοι υπολογισμού της προσαύξησης της τιμής των κραμάτων οι οποίες είχαν εφαρμοσθεί κατά το παρελθόν, και, μετά τη συγκεκριμένη σύσκεψη, οι επιχειρήσεις στο σύνολό τους υιοθέτησαν πανομοιότυπη συμπεριφορά. Οι επιχειρήσεις εφάρμοσαν για τις πωλήσεις τους στην Ευρώπη, με εξαίρεση την Ισπανία και την Πορτογαλία, από την 1η Φεβρουαρίου 1994 και μετά μια προσαύξηση της τιμής του εκάστοτε κράματος σύμφωνα με τη μέθοδο η οποία είχε χρησιμοποιηθεί για τελευταία φορά το 1991· ως τιμές αναφοράς για τα κράματα εξέλαβαν τις τιμές που ίσχυσαν γι' αυτά τον Σεπτέμβριο του 1993. Υπήρξε, επομένως, σύγκλιση προθέσεων. Η εν λόγω σύγκλιση προθέσεων αποτυπώθηκε στην τηλεομοιοτυπία που η Ugine απέστειλε στις 20 Δεκεμβρίου 1993, οπότε η σύμπραξη πρέπει να χαρακτηρισθεί ως συμφωνία. Ο χαρακτηρισμός αυτός επιβεβαιώνεται και από το περιεχόμενο των εγκυκλίων επιστολών που μνημονεύονται παραπάνω (αιτιολογική σκέψη 41).

(45) Όπως και αν έχει το πράγμα, ακόμη και αν αμφισβητείται ο χαρακτηρισμός της επίμαχης σύμπραξης ως συμφωνίας, η επανακαθιέρωση της προσαύξησης της τιμής του κράματος από τους παραγωγούς ανοξείδωτου χάλυβα στοιχειοθετεί αν μη τι άλλο και δίχως καμία αμφιβολία εναρμονισμένη πρακτική, αν ληφθεί υπόψη ότι το ύψος της προσαύξησης και η ημερομηνία από την οποία άρχισε να εφαρμόζεται ήταν εσκεμμένως πανομοιότυπα. Οι συντάκτες της συνθήκης συμπεριέλαβαν την έννοια της εναρμονισμένης πρακτικής διότι επεδίωκαν να στερήσουν στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να παρακάμπτουν την απαγόρευση των συμπράξεων, καταφεύγοντας στη λύση μιας αντιστρατευόμενης τον ανταγωνισμό συμπαιγνίας η οποία να μην αποτελεί κατ' ακριβολογία συμφωνία, παραδείγματος χάρη ενημερώνοντας εκ των προτέρων η μια την άλλη για τη στάση που εκάστη επιχείρηση προτίθεται να τηρήσει, κατά τρόπο ώστε η κάθε επιχείρηση να μπορεί να διαμορφώσει την επιχειρηματική της συμπεριφορά, γνωρίζοντας ότι οι ανταγωνιστές της θα ενεργήσουν με τον ίδιο τρόπο.

Παρόμοιο ήταν το περιεχόμενο της απόφασης του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1972 επί της υπόθεσης ICI ([44]):

«Η διάκριση που γίνεται στο άρθρο 85 (της συνθήκης ΕΟΚ) μεταξύ της έννοιας της εναρμονισμένης πρακτικής, αφενός, και της έννοιας των συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων ή των αποφάσεων ενώσεων επιχειρήσεων, αφετέρου, αποσκοπεί στο να υπαχθούν στις απαγορεύσεις του άρθρου αυτού οι μορφές συντονισμού μεταξύ επιχειρήσεων οι οποίες, χωρίς να έχουν καταλήξει στη σύναψη ρύθμισης έχουσας τα τυπικά χαρακτηριστικά μιας συμβάσεως, υποκαθιστούν ωστόσο εκουσίως μία μεταξύ τους συνεργασία στην πράξη, η οποία εγκυμονεί κινδύνους για τον ανταγωνισμό.»

(46) Εν πάση περιπτώσει, το αν η επιχειρηματική συμπεριφορά που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας υπόθεσης θα χαρακτηρισθεί ως συμφωνία ή ως εναρμονισμένη πρακτική, ουδεμία σημασία έχει για την εξαγωγή συμπεράσματος σχετικά με το κατά πόσον αυτή αντιβαίνει στο άρθρο 65 της συνθήκης.

Πιο συγκεκριμένα, όπως το Δικαστήριο απεφάνθη στη γνώμη την οποία εξέδωσε στις 13 Δεκεμβρίου 1961 ([45]), κατόπιν αιτήσεως της Ανωτάτης Αρχής και του Συμβουλίου των Υπουργών, σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 65 της συνθήκης, το εν λόγω άρθρο, το οποίο περιλαμβάνει τις διατάξεις εφαρμογής της απαγόρευσης που προβλέπεται στο άρθρο 4 στοιχείο β) της συνθήκης, «συγκεκριμενοποιεί την έκταση της απαγόρευσης, χαρακτηρίζοντας ανεπίπτρεπτες όλες εν γένει τις συμπράξεις». Το Δικαστήριο επεσήμανε ότι στόχος του άρθρου 4 «είναι προδήλως να αποτραπεί η απόκτηση από τις επιχειρήσεις, διά της άσκησης περιοριστικών πρακτικών, μιας θέσης η οποία να τους επιτρέπει τον επιμερισμό ή την καταχρηστική εκμετάλλευση τω αγορών». Το Δικαστήριο απεφάνθη ότι η προβλεπόμενη στο ρηθέν άρθρο απαγόρευση «είναι άκαμπτη και χαρακτηρίζει το σύστημα που καθιερώνεται με τη συνθήκη».

3. *Σκοπός, συνέπειες και διάρκεια της συμπράξεως*

α) Σκοπός και συνέπειες της συμπράξεως

(47) Η σύμπραξη συνίσταται στη χρησιμοποίηση, από την ίδια ημερομηνία, στη μέθοδο υπολογισμού της προσαύξησης της τιμής του κράματος που εφαρμοζόταν παλαιότερα, τιμών αναφοράς για τα κράματα χαμηλότερων και ακριβώς ίδιων για όλες τις επιχειρήσεις, προκειμένου να επιτευχθεί η άνοδος των τιμών. Επειδή οι «προσαυξήσεις» ή πρόσθετες επιβαρύνσεις αποτελούν μέρος της τελικής τιμής που πρέπει να καταβληθεί για τα οικεία προϊόντα, αντικείμενο της συμπράξεως είναι ο καθορισμός ενός στοιχείου της τιμής. Στο άρθρο 65 παράγραφος μνημονεύονται ρητώς ως περιορίζουσες τον ανταγωνισμό οι συμφωνίες και οι εναρμονισμένες πρακτικές που τείνουν, άμεσα ή έμμεσα, στον καθορισμό των τιμών.

(48) Η υπό εξέταση σύμπραξη περιορίζει τον ανταγωνισμό σε σημαντικό βαθμό. Οι εμπλεκόμενες στην παρούσα απόφαση επιχειρήσεις αντιπροσωπεύουν το 90 % σχεδόν της παραγωγής πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα. Τούτο σημαίνει ότι τυχόν συντονισμένη αύξηση των τιμών εκ μέρους τους θα είχε κατ' ανάγκη πολύ σοβαρές συνέπειες για την οικεία αγορά.

Εξάλλου, η προσαύξηση της τιμής του κράματος αντιπροσωπεύει σημαντικό τμήμα της τελικής τιμής. Η επιβάρυνση της τιμής την οποία συνεπάγεται η προσαύξηση της τιμής του κράματος εξαρτάται, αφενός, από το ποσοστό των μετάλλων κράματος που περιέχονται στη σύνθεση του χάλυβα και, αφετέρου, από την εξέλιξη των τιμών των μετάλλων αυτών. Είναι δυνατό να φθάνει μέχρι και το 25 % της συνολικής τιμής.

(49) Στην περίπτωση μιας σύμπραξης η οποία αποσκοπεί στον περιορισμό του ανταγωνισμού, δεν είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι έχουν πράγματι εκδηλωθεί οι συνέπειές της στην αγορά. Πρέπει, ωστόσο, να επισημανθεί ότι την τροποποίηση των τιμών αναφοράς της προσαύξησης της τιμής του κράματος ακολούθησε ο διπλασιασμός σχεδόν των τιμών του ανοξείδωτου χάλυβα μεταξύ του Ιανουαρίου του 1994 και του Μαρτίου του 1995. Η σημαντική αυτή άνοδος των τιμών δεν μπορεί ασφαλώς να αποδοθεί αποκλειστικά και μόνο στην τροποποίηση των ορίων ενεργοποίησης του συστήματος της προσαύξησης της τιμής του κράματος, την οποία οι παραγωγοί αποφάσισαν τον Φεβρουάριο του 1994. Εντούτοις, η τροποποίηση αυτή συνέτεινε σημαντικά στις αυξήσεις, λόγω της αυτόματης επιβάρυνσης των τιμών που προκάλεσε. Εξάλλου, από τον Φεβρουάριο, του 1994 και εντεύθεν, ένα στοιχείο της τιμής του ανοξείδωτου χάλυβα υπήρξε ακριβώς το ίδιο για όλους τους παραγωγούς.

β) Διάρκεια της παράβασης

(50) Από το αποδεικτικό υλικό της παρούσας υπόθεσης συνάγεται ότι, μολονότι το σύστημα της προσαύξησης της τιμής του κράματος είναι παλαιό και η εφαρμογή του συνηθισμένη, η χρησιμοποίηση από όλους τους κοινοτικούς παραγωγούς πανομοιότυπης μεθόδου για τις πωλήσεις τους στη Δυτική Ευρώπη ανάγεται στο έτος 1988 περίπου. Υφίστανται συνεπώς λόγοι για να θεωρήσει κανείς ότι η υπό εξέταση σύμπραξη έχει ως αφετηρία την ανωτέρω χρονολογία και ότι η εναρμονισμένη τροποποίηση των τιμών αναφοράς το 1994 αποτελεί απλώς μια από τις εκφάνσεις της σύμπραξης.

Εντούτοις, τα πραγματικά περιστατικά στα οποία ερείδεται η συναγωγή αυτή δεν έχουν αποδειχθεί επαρκώς. Κατά συνέπεια, πρέπει να γένει δεκτό ότι η εναρμόνιση ξεκίνησε με τη σύσκεψη της Μαδρίτης τον Δεκέμβριο του 1993 και συνεχίστηκε έκτοτε μέχρι σήμερα από όλες τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις με εξαίρεση την Avesta Sheffield, η οποία τον Νοέμβριο του 1996 ανακοίνωσε την απόφασή της να χρησιμοποιεί στο εξής διαφορετική μέθοδο υπολογισμού.

4. *Επιχειρηματολογία των μερών*

(51) Καμία από τις επιχειρήσεις προς τις οποίες απευθυνόταν η ανακοίνωση των αιτιάσεων δεν αμφισβήτησε την ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών όπως τα ανέπτυσσε η Επιτροπή.

(52) Οι Avesta και Usinor δεν αντικρούουν τη νομική αξιολόγηση που επιχειρείται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων και αρκούνται στο να διαβεβαιώσουν η μεν Avesta ότι η παράβαση τερματίστηκε με την υιοθέτηση νέας μεθόδου υπολογισμού, η δε Usinor ότι η παράβαση είχε ευκαιριακό χαρακτήρα.

(53) Αντιθέτως, οι Krupp, AST και ALZ παραδέχονται μεν τα πραγματικά περιστατικά, αλλά διαφωνούν με την αξιολόγησή τους εκ μέρους της Επιτροπής. Διατείνονται ότι η σύσκεψη της Μαδρίτης ήταν απλώς μια ανταλλαγή απόψεων και ότι η τροποποίηση των τιμών αναφοράς της προσαύξησης της τιμής του κράματος δεν είναι αποτέλεσμα ούτε συμφωνίας, ούτε εναρμονισμένης πρακτικής. Η ερμηνεία αυτή είναι απορριπτέα για τους λόγους που αναπτύσσονται ανωτέρω.

(54) Τέλος, η Acerinox ισχυρίζεται ότι κατά τη διάρκεια της σύσκεψης της Μαδρίτης ανακοίνωσε στους ανταγωνιστές της την απόφασή της να μην εφαρμόζει την προσαύξηση της τιμής του κράματος στην ισπανική αγορά, πράγμα το οποίο, κατ' αυτήν, αποδεικνύει τη μη συμμετοχή της στην όποια συμφωνία. Πλην όμως, το γεγονός ότι η Acerinox υιοθέτησε τη στάση αυτή οφείλεται στα ιδιαίτερα δεδομένα της ισπανικής αγοράς, στην οποία η κατανάλωση ανοξείδωτου χάλυβα είναι μειωμένη σε σύγκριση με τις αγορές των υπολοίπων κρατών μελών. Αντιθέτως, μάλιστα, η Acerinox άρχισε να εφαρμόζει την προσαύξηση της τιμής του κράματος για τις πωλήσεις της εκτός Ισπανίας ήδη από τον Φεβρουάριο του 1994, ευθυγραμμιζόμενη τοιουτοτρόπως με την απόφαση που ελήφθη στη σύσκεψη της Μαδρίτης, την οποία μάλιστα η ίδια είχε διοργανώσει έχοντας πλήρη επίγνωση της σημασίας της.

Εξάλλου, όλες οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις προβάλλουν μια σειρά επιχειρημάτων τα οποία, κατ' αυτές, αποτελούν «ελαφρυντικά».

α) Όλες οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις προβάλλουν το επιχείρημα ότι η χρήση της επίμαχης μεθόδου είναι παλαιά

(55) Επιβάλλεται να γίνει διάκριση μεταξύ, αφενός, της παλαιότητας της χρήσης μιας μεθόδου υπολογισμού η οποία να επιτρέπει τη μετακύληση των μεταβολών της τιμής των στοιχείων κράματος στην τιμή των προϊόντων και, αφετέρου, της υιοθέτησης ομοιόμορφης μεθόδου.

Η μέθοδος υπολογισμού της προσαύξησης της τιμής του κράματος στηρίζεται σε μεγέθη τα οποία μπορούν να εξομοιωθούν με συστάσεις, όπως αυτές νοούνται στην ανακοίνωση του 1968 της Επιτροπής [46] σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων. Το υπόψη σύστημα υπολογισμού αποτελεί προδήλως περιορισμό του ανταγωνισμού.

(56) Φαίνεται ότι η ομοιόμορφη χρήση της μεθόδου όπως αυτή είχε το 1994 χρονολογείται από το 1988 (εξαιρουμένων των τιμών ενεργοποίησης). Πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή, στην προαναφερθείσα απόφαση 90/417/ΕΚΑΧ, καταδίκασε μια συμφωνία και ορισμένες εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ των μερών. Η συμφωνία εκείνη αφορούσε, μεταξύ των άλλων, τις τιμές και ίσχυσε τουλάχιστον από τον Μάιο του 1986 μέχρι τον Οκτώβριο του 1988. Η εν λόγω απόφαση δεν αμφισβητήθηκε. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν έχει στη διάθεσή της επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η υιοθέτηση πανομοιότυπης μεθόδου ήταν προϊόν πραγματικής εναρμόνισης. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η παρούσα διαδικασία δεν αφορά την επίμαχη μέθοδο στην αρχική της μορφή. Παρόλα αυτά, οι περιστάσεις υπό τις οποίες έγινε η τελευταία τροποποίηση του ύψους του ορίου ενεργοποίησης της προσαύξησης της τιμής του κράματος αποδεικνύουν, τουλάχιστον στην περίπτωση που εξετάζουμε εδώ, την ύπαρξη συνεννόησης για τον καθορισμό του ύψους του εν λόγω ορίου και την ημερομηνία θέσης του σε ισχύ.

β) Ορισμένοι παραγωγοί ([47]) διατείνονται ότι οι πελάτες είναι υπέρ της εφαρμογής της μεθόδου της προσαύξησης

(57) Το γεγονός ότι οι πελάτες αποδέχονται μια πρακτική η οποία αντιβαίνει στους κανόνες ανταγωνισμού δεν τη νομιμοποιεί. Εξάλλου, η Επιτροπή αποφάσισε να ερευνήσει τις επίμαχες πρακτικές έπειτα από την υποβολή καταγγελιών εκ μέρους ακριβώς ορισμένων πελατών.

Τα έγγραφα που συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας πιστοποιούν, άλλωστε, τις δυσκολίες τις οποίες συνάντησαν οι παραγωγοί όταν επιχείρησαν να πείσουν τους πελάτες τους να αποδεχθούν την προσαύξηση της τιμής του κράματος.

γ) Ορισμένες επιχειρήσεις ([48]) ισχυρίζονται ότι η επίδραση της επίμαχης πρακτικής δεν ήταν σημαντική

(58) Οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις υποστήριξαν, αφενός, ότι η προσαύξηση της τιμής του κράματος εφαρμόστηκε μόνο σε περιορισμένο τμήμα του συνόλου των συναλλαγών και, αφετέρου, ότι έναντι πολυάριθμων πελατών εφαρμόζονταν πάγιες τιμές. Κατ' αυτές, η άνοδος των τιμών του ανοξείδωτου χάλυβα το 1994 δεν οφείλεται στην τροποποίηση των ορίων ενεργοποίησης της προσαύξησης της τιμής του κράματος, αλλά στη σχέση μεταξύ προσφοράς και ζήτησης.

(59) Τα ανωτέρω επιχειρήματα δεν ευσταθούν. Μια συνεννόηση μεταξύ επιχειρήσεων η οποία αποσκοπεί στην τροποποίηση των τιμών αναφοράς, με αποτέλεσμα την άνοδο των τιμών, αντιβαίνει οπωσδήποτε στο άρθρο 65, ανεξάρτητα από τις συνέπειές της στην αγορά. Πέραν αυτού, η εφαρμογή άνισων όρων επί συγκρίσιμων συναλλαγών αποτελεί παράβαση του άρθρου 60 της συνθήκης ΕΚΑΧ· οι επιχειρήσεις δεν δικαιούνται να επικαλεσθούν ενδεχόμενη παράβαση στην προσπάθειά τους να συγκαλύψουν ή να αμφισβητήσουν την ύπαρξη κάποιας άλλης παράβασης, η οποία μάλιστα αποδεικνύεται από τα πράγματα. Τέλος, η προσαύξηση της τιμής του κράματος μπορεί να αντιπροσωπεύει, ανάλογα με την ποιότητα και το προϊόν, ποσοστό μέχρι 25 % της τελικής τιμής.

δ) Αρκετές επιχειρήσεις ([49]) επικαλέστηκαν την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

(60) Οι επιχειρήσεις αυτές υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να είχε συναγάγει, με βάση τους τιμοκαταλόγους που της κοινοποιούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 60, την ύπαρξη ενιαίας μεθόδου υπολογισμού. Το γεγονός ότι δεν κίνησε διαδικασία δυνάμει του άρθρου 65 δημιούργησε, κατ' αυτές, στις οικείες επιχειρήσεις νόμιμη εμπιστοσύνη στο σύννομο χαρακτήρα της εφαρμογής κοινής μεθόδου.

(61) Οι επιχειρήσεις γνωστοποιούσαν απλώς στην Επιτροπή τις προσαυξήσεις της τιμής που εφάρμοζαν για τα διάφορα κράματα, εκπεφρασμένες σε διάφορα νομίσματα. Η ίδια η μέθοδος υπολογισμού τους ουδέποτε κατέστη γνωστή στην Επιτροπή, ούτε της διαβιβάστηκαν ποτέ στοιχεία για τον ακριβή τρόπο εφαρμογής της.

ε) Ορισμένες επιχειρήσεις ([50]) ισχυρίστηκαν ότι η Επιτροπή ενεθάρρυνε την υιοθέτηση πανομοιότυπης μεθόδου

(62) Η πολιτική της Επιτροπής έναντι των συστημάτων υπολογισμού έχει παγιωθεί ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του 1960.

Στην ανακοίνωση του 1968 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων προβλέπεται, συγκεκριμένα, ότι οι συμφωνίες που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τον από κοινού καθορισμό των συστημάτων υπολογισμού δεν πρέπει να θεωρούνται ως περιορίζουσες τον ανταγωνισμό. Παρόλα αυτά, τα συστήματα υπολογισμού που περιλαμβάνουν προκαθορισμένους συντελεστές υπολογισμού πρέπει να θεωρούνται ως συστάσεις οι οποίες ενδέχεται να συνεπάγονται περιορισμό του ανταγωνισμού.

(63) Στην απόφασή της 80/257/ΕΚΑΧ ([51]), η Επιτροπή διευκρινίζει υπό ποία έννοια τα εν λόγω συστήματα υπολογισμού μπορούν να εξομοιωθούν με συστάσεις:

«Εξωθούν τις επιχειρήσεις που τα χρησιμοποιούν να εφαρμόζουν τους συντελεστές υπολογισμού που προβλέπονται στο πρότυπο, προκειμένου να υπολογίσουν τα έξοδά τους και κατ' επέκταση, εμμέσως, να προσδιορίσουν τις τιμές πώλησης που θα εφαρμόσουν, ή τουλάχιστον να προσπαθούν να προσεγγίσουν τα εν λόγω μεγέθη. [. . .] Πρόκειται για απτή και μεγάλης κλίμακας επίδραση η οποία ασκείται επί της τιμολογιακής πολιτικής των οικείων επιχειρήσεων.»

Κατά συνέπεια, οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις όφειλαν να γνωρίζουν τη θέση της Επιτροπής έναντι της υιοθέτησης ενιαίας μεθόδου υπολογισμού της προσαύξησης της τιμής του κράματος.

στ) Αρκετές επιχειρήσεις επικαλούνται τη διαφάνεια της αγοράς που καθιερώνεται με το άρθρο 60 της συνθήκης ΕΚΑΧ

(64) Η Usinor, στις απαντήσεις της στις δύο ανακοινώσεις αιτιάσεων, υποστηρίζει ότι το σύστημα ρύθμισης του ύψους των τιμών, το οποίο είναι γνωστό στους οικονομολόγους που ασχολούνται με βιομηχανικά θέματα ως «basing point system», προβλέπει ρητώς το στοιχείο της συνεννόησης μεταξύ των οικείων επιχειρήσεων, ενώ η Thyssen Stahl AG εκφράζει την άποψη ότι οι περί διαφάνειας υποχρεωτικές ρυθμίσεις του άρθρου 60 της συνθήκης ΕΚΑΧ υποχρεώνουν τους προμηθευτές να παρέχουν γενικά πληροφοριακά στοιχεία για τις τιμές που σκοπεύουν να εφαρμόσουν.

(65) Είναι αληθές ότι το άρθρο 60 της συνθήκης ΕΚΑΧ υποχρεώνει τις επιχειρήσεις «να δημοσιεύουν τους τιμοκαταλόγους και τους όρους πωλήσεως που εφαρμόζουν εντός της κοινής αγοράς», αλλά οι εν λόγω τιμές και όροι πρέπει να αποφασίζονται αυτοτελώς από κάθε επιχείρηση και πάντως δεν επιτρέπεται να

γνωστοποιούνται στους ενδιαφερόμενους πριν ακόμη κοινοποιηθούν στην Επιτροπή. Η υποχρέωση της δημοσίευσής των τιμών δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να δικαιολογήσει την πραγματοποίηση συσκέψεως μεταξύ ανταγωνιστριών επιχειρήσεων με σκοπό ή συνέπεια είτε να επηρεασθεί η συμπεριφορά στην αγορά κάποιου υφιστάμενου ή δυνητικού ανταγωνιστή, είτε να αποκαλυφθεί σε έναν τέτοιον ανταγωνιστή η τακτική που μια άλλη επιχείρηση έχει αποφασίσει ή σκοπεύει να ακολουθήσει η ίδια στην αγορά.

(66) Η Usinor υποστηρίζει, εξάλλου, ότι η εναρμόνιση των προσαυξήσεων της τιμής των κραμάτων είναι απόρροια του συστήματος κανονιστικών ρυθμίσεων που ισχύει στην ΕΚΑΧ για το ύψος των τιμών. Πλην όμως, καμία διάταξη της συνθήκης, ούτε του παράγωγου δικαίου δεν επιτάσσει την εφαρμογή οιασδήποτε προσαύξησης, ούτε, κατά μείζονα λόγο, την ομοιομορφία του ύψους της. Η απόφαση για την ενσωμάτωση μιας προσαύξησης της τιμής του κράματος στις εφαρμοζόμενες τιμές και ο προσδιορισμός του ύψους της είναι ζητήματα για τα οποία αποφασίζει κάθε επιχείρηση ατομικά. Το άρθρο 60 δεν επιτρέπει στις επιχειρήσεις να εναρμονίζουν την συμπεριφορά τους, ούτε να έρχονται σε συνεννόηση για τον καθορισμό των τιμών.

ζ) Ορισμένες επιχειρήσεις διαφωνούν με την άποψη της Επιτροπής ότι η παράβαση έχει διαρκή χαρακτήρα

(67) Στην απάντησή της στην ανακοίνωση των αιτιάσεων της 23ης Απριλίου 1997, η Usinor υποστηρίζει ότι η άνοδος ενός στοιχείου της τιμής αποτελεί μεμονωμένο και στιγμιαίο γεγονός, ότι οι επαφές μεταξύ παραγωγών δεν επαναλήφθηκαν μετά τον Ιανουάριο του 1994 και ότι επομένως η παράβαση δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως διαρκής.

(68) Η Avesta υπενθυμίζει ότι ανακοίνωσε την καθιέρωση νέας μεθόδου τον Νοέμβριο του 1996.

(69) Η Thyssen Stahl AG υποστηρίζει ότι η παράβαση τερματίστηκε τον Ιούλιο του 1994 το αργότερο, δηλαδή όταν η τιμή του νικελίου έφθασε τα παλαιά επίπεδα αναφοράς. Η AST εκφράζει την άποψη ότι η παράβαση υπήρξε μεμονωμένη ενέργεια και ότι τερματίστηκε τον Ιούνιο του 1994.

(70) Μόνον το επιχείρημα της Avesta μπορεί να γίνει δεκτό, διότι η καθιέρωση του νέου της συστήματος είχε ως αποτέλεσμα να τεθεί τέλος στην εφαρμογή του επίμαχου μέτρου. Πιο συγκεκριμένα, η παράβαση συνίστατο στην εναρμονισμένη τροποποίηση των τιμών αναφοράς της προσαύξησης της τιμής του κράματος, οι οποίες έκτοτε δεν έχουν τροποποιηθεί εκ νέου αυτοτελώς από τις οικείες επιχειρήσεις. Το γεγονός ότι η τιμή του νικελίου έφθασε τον Ιούλιο του 1994 στις παλαιές τιμές αναφοράς δεν έχει καμία σημασία, και τούτο διότι το εφαρμοζόμενο από τις επιχειρήσεις ύψος της προσαύξησης της τιμής του κράματος ήταν κατ' ανάγκη μεγαλύτερο από αυτό που θα ήταν αν δεν είχε υπάρξει τροποποίηση των τιμών αναφοράς.

5. *Συμπέρασμα αναφορικά με το άρθρο 65 παράγραφος 1*

(71) Στην υπόθεση για τους δοκούς χάλυβα, η Επιτροπή διευκρίνισε [52] ότι οι πρόσθετες επιβαρύνσεις της τιμής αποτελούν μέρος της τελικής τιμής που πρέπει να καταβληθεί για τα οικεία προϊόντα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και ότι, ως εκ τούτου, οι συμφωνίες για την εναρμόνιση των πρόσθετων αυτών επιβαρύνσεων ισοδυναμούν με συμφωνίες για τον καθορισμό των τιμών, οι οποίες αντιβαίνουν στο άρθρο 65 παράγραφος 1.

(72) Στην παρούσα υπόθεση, επομένως, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι παραγωγοί ανοξείδωτου χάλυβα τους οποίους αφορά η παρούσα απόφαση αύξησαν τις τιμές κατόπιν συνεννόησης από 1ης Φεβρουαρίου 1994. Τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται ανωτέρω στοιχειοθετούν παράβαση του άρθρου 65 της συνθήκης.

Β. **Πρόστιμα**

1. *Εφαρμογή του άρθρου 65 παράγραφος 5*

(73) Σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 5, η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει πρόστιμα και χρηματικές ποινές κατά των επιχειρήσεων που αποδεδειγμένα έχουν συνάψει μια αυτοδικαίως άκυρη συμφωνία ή έχουν εφαρμόσει ή επιχειρήσει να εφαρμόσουν μια αυτοδικαίως άκυρη συμφωνία ή απόφαση ή οι οποίες επιδίδονται σε πρακτικές αντίθετες προς τις διατάξεις της παραγράφου 1.

Η Επιτροπή δύναται να επιβάλλει πρόστιμα ή χρηματικές ποινές μέχρι του διπλασίου του πραγματοποιηθέντος κύκλου εργασιών επί των προϊόντων τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της αντίθετης προς τις διατάξεις του άρθρου 65 παράγραφος 1 συμφωνίας, απόφασης ή πρακτικής. Αν όμως αντικείμενο της συμφωνίας, της απόφασης ή της εναρμονισμένης πρακτικής είναι ο περιορισμός της παραγωγής, της τεχνικής αναπτύξεως ή των επενδύσεων, το ανώτατο αυτό όριο δύναται να αυξηθεί μέχρι 10 % του ετήσιου κύκλου εργασιών των εν λόγω επιχειρήσεων, εφόσον πρόκειται για πρόστιμο, και μέχρι 20 % του ημερήσιου κύκλου εργασιών, εφόσον πρόκειται για χρηματική ποινή.

2. *Σοβαρότητα της παράβασης*

(74) Μια συμφωνία ή μια εναρμονισμένη πρακτική η οποία αποσκοπεί στην ομοιόμορφη αύξηση ενός στοιχείου της τιμής αποτελεί σοβαρή παράβαση του κοινοτικού δικαίου. Οι επιχειρήσεις, για να δικαιολογήσουν την απόφαση αυτή, επικαλούνται την κρίσιμη οικονομική κατάσταση στην οποία είχαν βυθισθεί εξαιτίας της ταυτόχρονης επενέργειας της ανόδου των τιμών των ουσιών που χρησιμοποιούνται για τα διάφορα κράματα και της πτώσης των τιμών του ανοξείδωτου χάλυβα. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί το δικαίωμα που θα είχε καθεμία από τις οικείες επιχειρήσεις να θεσπίσει αυτοτελώς συγκεκριμένα μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής. Ωστόσο, είναι απαράδεκτη η εναρμόνιση του περιεχομένου των μέτρων αυτών εκ μέρους του συνόλου σχεδόν των παραγωγών πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα.

(75) Επειδή η παράβαση είναι κατάφωρη, δεν θα ήταν ενδεδειγμένη η επιβολή συμβολικών προστίμων. Παρόλα αυτά, με βάση τις προεκτεθείσες οικονομικές και νομικές παραμέτρους της υπόθεσης, καθώς και το γεγονός ότι η σοβαρότητα της παράβασης είναι σχετική, η Επιτροπή φρονεί ότι η παράβαση που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας απόφασης δεν επισύρει επαχθή πρόστιμα.

(76) Για τους προεκτεθέντες λόγους, το ύψος του προστίμου το οποίο αποτελεί συνάρτηση της σοβαρότητας της παράβασης ορίζεται σε 4 εκατομμύρια Ecu.

(77) Όλες οι επιχειρήσεις τις οποίες αφορά η παρούσα απόφαση είναι μεγάλων διαστάσεων. Για τον λόγο αυτό, δεν είναι αναγκαίο να προβλεφθεί σχετική διαφοροποίηση του ύψους του καταβλητέου από κάθε επιχείρηση προστίμου.

3. *Διάρκεια της παράβασης*

(78) Η Επιτροπή, παρά τη συλλογιστική που αναπτύσσεται στην αιτιολογική σκέψη 50, θεωρεί ότι η εναρμόνιση ξεκίνησε με τη σύσκεψη της Μαδρίτης τον Δεκέμβριο του 1993 και συνεχίστηκε έκτοτε από όλες τις επιχειρήσεις, με εξαίρεση την Avesta Sheffield, η οποία ανακοίνωσε τον Νοέμβριο του 1996 την απόφασή της να αρχίσει να χρησιμοποιεί διαφορετική μέθοδο υπολογισμού, καθώς και την Thyssen Stahl AG, η οποία διέκοψε τις δραστηριότητές της στον κλάδο των πλατέων προϊόντων ανοξείδωτου χάλυβα την 1η Ιανουαρίου 1995.

(79) Είναι συνεπώς σκόπιμη η προσαύξηση του ποσού που έχει καθορισθεί ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης κατά 1,6 εκατομμύριο Ecu για τις Acerinox, ALZ, AST, Krupp Hoesch Stahl και Usinor. Για τις Thyssen και Avesta εφαρμόζονται προσαυξήσεις ύψους 0,4 εκατομμύριο Ecu και 1,2 εκατομμύριο Ecu, αντιστοίχως.

(80) Τα βασικά ποσά καθορίζονται επομένως σε 5,6 εκατομμύρια Ecu για τις Acerinox, ALZ, AST, Krupp και Usinor, σε 5,2 εκατομμύρια Ecu για την Avesta και σε 4,4 εκατομμύρια Ecu για την Thyssen.

4. *Επιβαρυντικές και ελαφρυντικές περιστάσεις*

(81) Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Usinor έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στις επίμαχες συνεννοήσεις, δεδομένου ότι η Usinor ήταν αυτή η οποία διενήργησε τους υπολογισμούς κατά τη σύσκεψη της Μαδρίτης και η οποία, μετά τη σύσκεψη, διαβίβασε στους υπόλοιπους παραγωγούς τα συμπεράσματα της σύσκεψης μαζί με τον οριστικό υπολογισμό της προσαύξησης της τιμής του κράματος ([53]). Το γεγονός αυτό δικαιολογεί την προσαύξηση του βασικού ποσού κατά 25 % για την Usinor ένεκα επιβαρυντικών περιστάσεων.

(82) Η Επιτροπή δέχεται επίσης ότι η Acerinox, μολονότι διοργάνωσε από πρακτική σκοπιά τη σύσκεψη της Μαδρίτης και άρχισε να εφαρμόζει την προσαύξηση της τιμής του κράματος από τον μήνα Φεβρουάριο στη Δανία, τη δημοσίευσε μόλις τον Μάιο του 1994, με σκοπό να την εφαρμόσει στην κύρια αγορά της (την ισπανική) τον Ιούνιο ([54]).

(83) Εξάλλου, η οικονομική κατάσταση του κλάδου στα τέλη του 1993 ήταν ιδιαίτερα κρίσιμη. Η τιμή του νικελίου αυξανόταν ραγδαία, ενώ η τιμή του ανοξείδωτου χάλυβα ήταν πολύ χαμηλή. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι ειδικές αυτές περιστάσεις ίσχυσαν μόνο κατά το όλως αρχικό στάδιο της επίμαχης εναρμονισμένης συμπεριφοράς.

(84) Τα ανωτέρω δεδομένα δικαιολογούν την ελάττωση του βασικού ποσού ένεκα ελαφρυντικών περιστάσεων κατά 30 % για την Acerinox και κατά 10 % για όλες τις υπόλοιπες επιχειρήσεις.

5. *Εφαρμογή της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων* ([55])

(85) Στις απαντήσεις τους στην κοινοποίηση αιτιάσεων της 19ης Δεκεμβρίου 1995, οι επιχειρήσεις τις οποίες αφορά η παρούσα απόφαση εδήλωσαν ότι δεν αμφισβητούν την ύπαρξη ενιαίας μεθόδου για τον υπολογισμό της προσαύξησης της τιμής του κράματος εκ μέρους των διαφόρων ευρωπαίων παραγωγών.

(86) Οι έρευνες οι οποίες διεξήχθησαν από τον Ιούλιο του 1995 μέχρι τον Δεκέμβριο του 1996 αποσκοπούσαν στην αποσαφήνιση του περιεχομένου των επαφών που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ των επιχειρήσεων πριν από την τροποποίηση των τιμών αναφοράς της προσαύξησης της τιμής του κράματος το 1994.

(87) Ορισμένες από τις επιχειρήσεις αρνήθηκαν κατηγορηματικά την πιθανότητα να έχει υπάρξει οιαδήποτε επικοινωνία. Ειδικότερα, η Acerinox εδήλωσε με αναφορά της κατά τη διάρκεια της επιτόπιας έρευνας της 25ης Σεπτεμβρίου 1996 τα εξής:

«No recibieron información». ([56]).

(88) Οι Krupp και Thyssen εδήλωσαν με επιστολή τους της 23ης Οκτωβρίου 1996, έπειτα από την επιτόπια έρευνα που πραγματοποιήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 1996, ότι δεν γνωστοποίησαν την απόφασή τους παρά μόνο μετά τις 17 Οκτωβρίου 1996 (ημερομηνία κοινοποίησης της προσαύξησης της τιμής του κράματος στην Επιτροπή), καθώς και ότι οι ανταγωνιστές τους δεν τους διαβίβασαν καμία σχετική πληροφορία πριν από την κοινοποίηση, εκ μέρους αυτών των τελευταίων, των τιμοκαταλόγων τους στην Επιτροπή ([57]).

(89) Κατά τη διάρκεια της επιτόπιας έρευνας της 17ης Οκτωβρίου 1996, η Ugine αρνήθηκε να διευκρινίσει στην Επιτροπή εάν είχε γνωστοποιήσει στους ανταγωνιστές της τις προθέσεις της αναφορικά με την προσαύξηση της τιμής του κράματος ([58]).

(90) Κάποιες άλλες επιχειρήσεις επιβεβαίωσαν εν μέρει ορισμένες πληροφορίες τις οποίες είχε ήδη συνελέξει η Επιτροπή. Σε απάντηση αιτήσεως υποβολής πληροφοριακών στοιχείων, η ALZ εδήλωσε τα εξής:

«ALZ herinnert zich niet in de periode van 1 augustus 1993 tot 1 februari 1994 inlichtingen ontvangen te hebben van andere producenten van roestvrij staal met betrekking tot de wijziging van de drempelwaarden van de legeringstoeslag. (...) ALZ heeft vervolgens, rond 15 januari, aan de andere marktdeelnemers, i.e. cliënten, producenten en agenten, meegedeeld dat het voornemens was een legeringstoeslag bekend te maken voor leveringen vanaf 1 februari 1994.» ([59]).

(91) Η AST, σε επιστολή της 31ης Οκτωβρίου 1996, εδήλωνε τα ακόλουθα:

«L'AST precisa comunque di avere sentito dire che è stato rinvenuto dalla Commissione il testo di un documento che l'AST avrebbe a sua volta successivamente ritrasmesso alla Outokumpu.» ([60]).

(92) Το Δεκέμβριο του 1996 και τον Ιανουάριο του 1997, μετά την ολοκλήρωση εκ μέρους της Επιτροπής μιας σειράς επιθεωρήσεων στις εγκαταστάσεις έξι εκ των εταιρειών προς τις οποίες απευθύνεται η παρούσα απόφαση, καθώς και της Outokumpu και της Edelstahl Witten Krefeld, οι δικηγόροι των εταιρειών ALZ, AST, Avesta, Krupp-Thyssen και Usinor Sacilor, καθώς και οι εκπρόσωποι της Acerinox γνωστοποίησαν στην Επιτροπή την επιθυμία τους να συνεργασθούν με αυτήν στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας. Στην Επιτροπή υποβλήθηκαν δηλώσεις με τις οποίες αναγνωριζόταν η ακρίβεια των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους των Acerinox, ALZ, Avesta, Krupp και Thyssen και Usinor Sacilor (στις 17 Δεκεμβρίου 1996) και εκ μέρους της AST (στις 10 Ιανουαρίου 1997).

(93) Η συνεργασία αυτή πρέπει να αξιολογηθεί υπό το πρίσμα των κριτηρίων που καθορίζονται στην προμνημονευθείσα ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων.

(94) Καμία από τις επιχειρήσεις δεν δικαιούται να ζητήσει την υπαγωγή της στις διατάξεις του τμήματος Β της ανακοίνωσης, που τιτλοφορείται «Μη επιβολή προστίμου ή πολύ σημαντική μείωση του ύψους του». Ειδικότερα, καμία από τις επιχειρήσεις δεν κατήγγειλε την επίμαχη σύμπραξη στην Επιτροπή πριν ακόμη αυτή η τελευταία λάβει μέτρα για τη διερεύνηση της υπόθεσης ή έστω κοινοποιήσει τις αιτιάσεις της στις 19 Δεκεμβρίου 1995.

(95) Καμία από τις επιχειρήσεις δεν δικαιούται, εξάλλου, να υπαχθεί στις διατάξεις του τμήματος Γ, το οποίο τιτλοφορείται «Σημαντική μείωση του ύψους του προστίμου». Ειδικότερα, μόνον η Avesta έθεσε τέλος στην παράβαση από 1ης Νοεμβρίου 1996, αλλά η εν λόγω επιχείρηση δεν ήταν η πρώτη η οποία προσκόμισε στοιχεία καθοριστικά για την απόδειξη της ύπαρξης της συμπράξεως, δεδομένου ότι τα καθοριστικά στοιχεία σχετικά με την υπόθεση προσκομίστηκαν από την Outokumpu κατά την επιτόπια έρευνα της 17ης Οκτωβρίου 1996.

(96) Όλες οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις δύνανται να υπαχθούν, σε διαφορετικό βαθμό, στις διατάξεις του τμήματος Δ της ανακοίνωσης, το οποίο τιτλοφορείται «Αξιόλογη μείωση του ύψους του προστίμου».

(97) Μονάχα η Usinor και η Avesta παραδέχθηκαν την ύπαρξη της συμπράξεως. Εξάλλου, η Avesta, κατά την επιτόπια έρευνα της 18ης Οκτωβρίου 1996, ανέλαβε τη δέσμευση να προβεί σε διεξοδική έρευνα των αρχείων της προκειμένου να ανεύρει τυχόν στοιχεία που πιστοποιούν την πραγματοποίηση οιωνδήποτε επαφών. Ορισμένα έγγραφα τα οποία αποδεικνύουν την πραγματοποίηση των επίμαχων επαφών διαβιβάστηκαν πράγματι στην Επιτροπή στις 31 Οκτωβρίου 1996. Τέλος, η Avesta είναι η μόνη επιχείρηση η οποία έθεσε τέλος στην παραβίαση, τροποποιώντας ριζικά τη μέθοδο υπολογισμού της προσαύξησης της τιμής του κράματος που εφάρμοζε και αναλαμβάνοντας με τον τρόπο αυτό έναν σημαντικό επιχειρηματικό κίνδυνο. Η Usinor, εξάλλου, ήταν η πρώτη η οποία ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με την πραγματοποίηση της σύσκεψης της Μαδρίτης.

(98) Οι δηλώσεις και οι απαντήσεις στις αιτιάσεις της Επιτροπής τις οποίες υπέβαλαν οι εταιρείες Krupp-Thyssen-Nirosta GmbH, Thyssen Stahl AG, AST SpA και ALZ NV δεν προσθέτουν κανένα νέο στοιχείο και αμφισβητούν την ύπαρξη της συμπράξεως.

(99) Η Acerinox, εξάλλου, παραδέχεται στην απάντησή της προς την ανακοίνωση των αιτιάσεων της 24ης Απριλίου 1997 την ύπαρξη της συμπράξεως, αλλά αρνείται τη συμμετοχή της σε αυτήν.

(100) Η συνεργασία ορισμένων επιχειρήσεων (της Usinor και της Avesta) υπήρξε επομένως σημαντική, αλλά η Επιτροπή είναι αναγκασμένη να λάβει επίσης υπόψη το γεγονός ότι η συνεργασία τους αυτή καθυστέρησε υπερβολικά. Προκειμένου για τη συνεργασία των υπολοίπων επιχειρήσεων (Krupp, Thyssen, AST, ALZ και Acerinox), ήταν πιο περιορισμένη, υπό την έννοια ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν προσεκόμισαν κανένα αποδεικτικό έγγραφο, ούτε επικαλέστηκαν κάποιο πραγματικό περιστατικό το οποίο να μην έχει ήδη υπόψη της η Επιτροπή, και επιπλέον δεν παραδέχθηκαν την παράβαση.

(101) Εξαιτίας των ανωτέρω, δικαιολογείται η ελάττωση του ποσού του προστίμου κατά 10 % για όλες τις επιχειρήσεις, με εξαίρεση τις Avesta και Usinor, για τις οποίες το ποσό του προστίμου ελαττούται κατά 40 %.

6. *Η ειδική περίπτωση της Krupp Thyssen Nirosta GmbH*

(102) Με επιστολή της 23ης Ιουλίου 1997, η Krupp Thyssen Nirosta GmbH εδήλωσε ότι αναλαμβάνει την ευθύνη για τις ενέργειες των Thyssen Stahl AG και Krupp Hoesch Stahl AG από το 1993 και μετά. Το γεγονός αυτό λαμβάνεται υπόψη στις διατάξεις της παρούσας απόφασης.

Γ. **Μη εφαρμογή του άρθρου 65 παράγραφος 2**

(103) Σύμφωνα με το άρθρο 65 παράγραφος 2, η Επιτροπή επιτρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τις συμφωνίες εξειδικεύσεως, τις συμφωνίες από κοινού αγοράς ή πωλήσεως, καθώς και εκείνες οι οποίες είναι απόλυτα ανάλογες ως προς τη φύση τους και τα αποτελέσματά τους με τις συμφωνίες αυτές. Αν υποτεθεί ότι υπήρξε

τυπική συμφωνία, δεν υποβλήθηκε καμία αίτηση για την εξασφάλιση της έγκρισής της κατ' εφαρμογή του προαναφερθέντος άρθρου της συνθήκης ΕΚΑΧ. Ούτως ή άλλως, μια παρόμοια συμφωνία δεν είναι δυνατό να υπαχθεί σε καμία από τις κατηγορίες συμφωνιών για τις οποίες μπορεί να χορηγηθεί έγκριση. Η Επιτροπή θεωρεί, αντιθέτως, ότι μια συμφωνία αυτής της μορφής αποτελεί συμφωνία για τον καθορισμό ή τον προσδιορισμό των τιμών κατά την έννοια του άρθρου 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι επιχειρήσεις Acerinox SA, ALZ NV, Acciai Speciali Terni SpA, Avesta Sheffield AB, Krupp Hoesch Stahl AG, (Krupp Thyssen Nirosta GmbH από την 1η Ιανουαρίου 1995), Thyssen Stahl AG (Krupp Thyssen Nirosta GmbH από την 1η Ιανουαρίου 1995) και Ugine SA παρέβησαν το άρθρο 65 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ, από τον Δεκέμβριο του 1993 μέχρι τον Νοέμβριο του 1996 σε ό,τι αφορά την Avesta Sheffield και μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης στην περίπτωση όλων των υπολοίπων επιχειρήσεων, διά της εναρμονισμένης τροποποίησης και εφαρμογής των τιμών αναφοράς της μεθόδου υπολογισμού της προσαύξησης της τιμής του κράματος, πρακτική η οποία είχε ως σκοπό αλλά και ως αποτέλεσμα τον περιορισμό και τη νόθευση της κανονικής λειτουργίας του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά.

Άρθρο 2

Για τις παραβάσεις που περιγράφονται στο άρθρο 1, επιβάλλονται με την παρούσα απόφαση τα ακόλουθα πρόστιμα:

— Acerinox SA: 3 530 000 Ecu,
— ALZ NV: 4 540 000 Ecu,
— Acciai Speciali Terni SpA: 4 540 000 Ecu,
— Avesta Sheffield AB: 2 810 000 Ecu,
— Krupp Thyssen Nirosta GmbH: 8 100 000 Ecu,
— Usinor SA: 3 860 000 Ecu.

Άρθρο 3

Τα πρόστιμα που προβλέπονται στο άρθρο 2 είναι καταβλητέα στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, στους λογαριασμούς:

Διεύθυνση	Αριθμός λογαριασμού για:	
	Εθνικό νόμισμα	Ecu
Γερμανία Dresdner Bank AG (BLZ 300 800 00) Düsseldorf	2 114 628	2 114 628 00
Βέλγιο Société Générale de Banque SA 3, Montagne du Parc B-1000 Brussel	210-0000107-62	210-0000107-62
Ισπανία Banco Español de Crédito Calle Mesena, 80 E-28033 Madrid	137.003-270	394.002-278
Γαλλία Société Générale Agence Centrale F-75428 Paris Cedex 09	30003-03010-00067030000/22	30003-03010-00077001001/73
Ιταλία Banca Commerciale Italiana I-20121 Milan	961794/02/09	961794/49/56
Σουηδία Nordbanken H68 S-105 71 Stockholm	3959 77 084 85	3968 77 4 76 76

Τα πρόστιμα γεννούν αυτοδικαίως τόκους από της παρελεύσεως της ανωτέρω προθεσμίας. Το σχετικό επιτόκιο είναι αυτό που το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα εφαρμόζει για τις πράξεις του σε Ecu και το οποίο ισχύει την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα έκδοσης της παρούσας απόφασης, προσαυξημένο κατά τρεις και μισή ποσοστιαίες μονάδες, ήτοι 7,75 %.

Άρθρο 4

Οι Acerinox SA, ALZ NV, Acciai Speciali Terni SpA, Krupp Thyssen Nirosta GmbH και Usinor SA καλούνται να θέσουν πάραυτα τέλος στις παραβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 και να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή, εντός τριμήνου από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, τα μέτρα που θα έχουν λάβει γι' αυτόν τον σκοπό.

Οι επιχειρήσεις που μνημονεύονται στο άρθρο 1 οφείλουν να απέχουν από την επανάληψη των πράξεων και των πρακτικών που προσδιορίζονται στο προαναφερθέν άρθρο, καθώς και από τη λήψη παντός μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στις ακόλουθες επιχειρήσεις:

1. Acerinox SA, Santiago de Compostela 100, E-28035 Madrid,
2. ALZ NV, Industrieterrein Genk-Zuid Rechteroever, B-3600 Genk,
3. Acciai Speciali Terni SpA, Viale B. Brin 218, I-05100 Terni,
4. Avesta Sheffield AB, Vasagatan 8-10 PO Box 16377, S-10327 Stockholm,
5. Krupp Thyssen Nirosta GmbH, Alleestraße 165, D-44793 Bochum,
6. Usinor SA, La Défense 7, 13 cours Valmy, F-92800 Puteaux.

Η παρούσα απόφαση αποτελεί εκτελεστό τίτλο δυνάμει του άρθρου 92 της συνθήκης.

Βρυξέλλες, 21 Ιανουαρίου 1998.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

(1) Απόφαση 95/421/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, για το συμβιβάσιμο μιας συγκέντρωσης με την κοινή αγορά (υπόθεση IV/M.484 Krupp/Thyssen/Riva/Falck/Tadfin/AST) (ΕΕ L 251 της 19.10.1995, σ. 18).

(2) Βλέπε την υποσημείωση 1.

(3) Απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1994, για την έγκριση της δημιουργίας εκ μέρους των Fried Krupp AG Hoesch-Krupp και Thyssen Stahl AG μιας κοινής επιχείρησης με αντικείμενο την παραγωγή πλατέων προϊόντων από ειδικούς ανοξείδωτους χάλυβες, μεγάλης αντοχής στα οξέα και στις υψηλές θερμοκρασίες.

(4) Βλέπε, επί παραδείγματι, την εξής δήλωση της Acerinox της 17. 12. 1996: «La fórmula en su estado actual viene aplicándose desde el año 1988.» («η μέθοδος υπό την παρούσα της μορφή εφαρμόζεται ήδη από το 1988.»), όπως επίσης την ακόλουθη δήλωση της AST: «(. . .) la Ilva SpA (che comprendeva la allora Divisione Acciai Speciali che, dopo la scissione del 1994 è divenuta la AST) applicava l'extra di lega già nel 1988.» — [«(. . .) η εταιρεία Ilva SpA (η οποία περιελάμβανε το τότε τμήμα ειδικών χαλύβων, το οποίο μετά τη διάσπαση του 1994 μετετράπη στην εταιρεία AST) εφάρμοζε ήδη την προσαύξηση της τιμής του κράματος το 1988.»].

(5) Απόφαση 90/417/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 1990, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ που αφορά συμφωνία και εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ ευρωπαίων παραγωγών πλατέων προϊόντων ψυχρής ελάσεως ανοξείδωτου χάλυβα (ΕΕ L 220 της 15. 8. 1990, σ. 28).

(6) Σύμφωνα με την δήλωση (βλέπε υποσημείωση 4) της Acerinox «Acerinox SA conforme lo muestran los hechos que posteriormente acontecieron, no promovió dicha reunión, aunque si, una vez decidida por las partes su convocatoria en Madrid, a petición de los asistentes, reservó un establecimiento para que la misma pudiera tener lugar.» δηλαδή: «Η Acerinox SA, όπως πιστοποιούν τα μεταγενέστερα γεγονότα, δεν είχε την πρωτοβουλία για την πραγματοποίηση της εν λόγω σύσκεψης, αν και είναι αληθές ότι, αφ' ης στιγμής τα μέρη αποφάσισαν την σύγκλησή της στη Μαδρίτη και κατόπιν αιτήματός τους, φρόντισε για την εξασφάλιση του χώρου όπου θα πραγματοποιείτο».

(7) «Πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στη Μαδρίτη στις 15 Δεκεμβρίου 1993. Τα μέρη έλαβαν την απόφαση για τη διοργάνωση της σύσκεψης αυτής προκειμένου να συζητήσουν (. . .) σχετικά με την προβληματική κατάσταση της αγοράς των πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ανοξείδωτου χάλυβα, καθώς και για τον εξαιρετικά ευμετάβλητο χαρακτήρα των τιμών των εν λόγω πρώτων υλών.»

(8) «Κατά τη σύσκεψη έγινε ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τις δυσκολίες τις οποίες δημιουργούν οι διάφορες μεταβολές των τιμών που περιγράφονται πιο πάνω, καθώς και σχετικά με τη σκοπιμότητα επαναφοράς σε ισχύ της προσαύξησης της τιμής του κράματος προκειμένου να υπερπηδηθούν οι δυσκολίες αυτές.»

(9) «Η συζήτηση περιστράφηκε γύρω από τη γενικώς κακή οικονομική κατάσταση και τους πιθανούς τρόπους εξόδου από αυτήν.»

(10) «Στις 16 Δεκεμβρίου 1993 πραγματοποιήθηκε στο ξενοδοχείο [. . .] στη Μαδρίτη σύσκεψη η οποία έδωσε τη δυνατότητα ανταλλαγής απόψεων μεταξύ των παραγωγών ανοξείδωτου χάλυβα.»

(11) «Υπό τις συνθήκες αυτές και προκειμένου να εξευρεθεί οδός διαφυγής από την προεκτεθείσα κρίση, πραγματοποιήθηκε σύσκεψη μεταξύ των κυριότερων ευρωπαίων παραγωγών χάλυβα».

(12) Σύμφωνα με τη δήλωση της Acerinox: «El Sr Laquay expuso cómo se había aplicado históricamente el extra de aleación . . .», δηλαδή: «Ο κ. Laquay εξήγησε τον τρόπο με τον οποίον είχε εφαρμοσθεί κατά το παρελθόν η προσαύξηση της τιμής του κράματος.»

(13) «Ο κ. Laquay, ως ειδικός στο θέμα του υπολογισμού της προσαύξησης της τιμής του κράματος, υπολόγισε, με τη βοήθεια πίνακα και παίρνοντας ως παράδειγμα τις τιμές τις οποίες η εταιρεία του εφάρμοζε στη Γαλλία, τον επιπλέον κύκλο εργασιών που ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί χάρη στην κατάλληλη τροποποίηση του ορίου ενεργοποίησης της μεθόδου στη γαλλική αγορά.»

(14) «Κατά την εν λόγω σύσκεψη, οι μετέχοντες εξέτασαν επίσης κατά πόσον ήταν απαραίτητο, με δεδομένο τον ευμετάβλητο χαρακτήρα της αγοράς πρώτων υλών, στην οποία η Acerinox SA δεν έχει καμία ανάμειξη, να εφαρμόζεται έναντι των πελατών η προσαύξηση της τιμής του κράματος βάσει γνωστής μεθόδου δοκιμασμένης κατά το παρελθόν, αλλά με κατάλληλες τιμές αναφοράς οι οποίες να επιτρέπουν την αντιμετώπιση του ολοένα πιο κερδοσκοπικού χαρακτήρα των πράξεων στο χρηματιστήριο μετάλλων του Λονδίνου.»

(15) «Κατά τη σύσκεψη αυτή συζητήθηκαν οι πρωτοβουλίες στις οποίες καθεμιά από τις μετέχουσες εταιρείες εσκόπευε να λάβει για το θέμα και είχε καταστρώσει παλαιότερα υπό συνθήκες πλήρους αυτονομίας (τουλάχιστον σε ό,τι αφορά την AST). Προέκυψε αβίαστα σύγκλιση απόψεων για την υιοθέτηση, ως κατώτατου ορίου ενεργοποίησης της μεθόδου, της τιμής του νικελίου τον Σεπτέμβριο του 1993.»

(16) «Οι μετέχοντες αντήλλαξαν παρόμοιες απόψεις σχετικά με την προσφυγή στη μέθοδο υπολογισμού της προσαύξησης της τιμής του κράματος η οποία εφαρμοζόταν κατά το παρελθόν. Κατά την εν λόγω ανταλλαγή απόψεων, οι εκπρόσωποι της ASAB εξέθεσαν τις απόψεις τους σχετικά με τη χρήση της μεθόδου υπολογισμού που είχε υιοθετηθεί στο παρελθόν, αλλά με νέες τιμές ενεργοποίησης.»

(17) «Υπό τις δεδομένες συνθήκες, η μόνη δυνατή λύση για την αποτροπή της εξέλιξης αυτής συνίσταται στην προσπάθεια επανακαθιέρωσης της προσαύξησης της τιμής του κράματος, της οποίας η εφαρμογή έχει ανασταλεί λόγω της πτώσης της τιμής των στοιχείων κράματος κάτω από το όριο ενεργοποίησης που ίσχυε μέχρι τότε. (. . .) Κατά την ίδια συνάντηση, ο κ. Plömacher εδήλωσε ακολούθως ότι η Krupp θα θεωρούσε μελλοντικώς ως όριο ενεργοποίησης τη χαμηλή τιμή Σεπτεμβρίου του νικελίου.»

(18) «Κατά τη διάρκεια της σύσκεψης ορισμένοι από τους μετέχοντες, μεταξύ των οποίων και η Ugine, γνωστοποίησαν την πρόθεσή τους, η οποία σε ορισμένες περιπτώσεις συνοδευόταν από επιφυλάξεις, να αρχίσουν ξανά να εφαρμόζουν τη μέθοδο της προσαύξησης, χρησιμοποιώντας για τον σκοπό αυτό ένα νέο όριο ενεργοποίησης (την κατώτατη τιμή του νικελίου τον μήνα Σεπτέμβριο) από 1ης Φεβρουαρίου 1994.»

(19) «Κατά τη σύσκεψη έγιναν υπολογισμοί με βάση νέες τιμές ενεργοποίησης, οι οποίες αντιστοιχούσαν στις τιμές των κραμάτων τον Σεπτέμβριο/Οκτώβριο του 1993 (δηλαδή με χρήση της βάσης υπολογισμού της προσαύξησης που είχε υιοθετηθεί παλαιότερα), καθώς και μία κατά προσέγγιση συναλλαγματική ισοτιμία για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.»

(20) «Στη σύσκεψη οι μετέχοντες συζήτησαν επίσης σχετικά με την ημερομηνία εφαρμογής. Η 1η Φεβρουαρίου εκρίθη ως η ενωρίτερη εφικτή ημερομηνία για την έναρξη εφαμογής της προσαύξησης.»

(21) «Η πλειονότητα των παρόντων ήταν υπέρ της εφαρμογής της προσαύξησης της τιμής του κράματος το συντομότερο δυνατό.»

(22) «Η Acerinox εδήλωσε ότι εσκόπευε να μην εφαρμόσει την προσαύξηση στην Ισπανία, επειδή θεωρούσε ότι κάτι τέτοιο δεν επρόκειτο να έχει θετικές συνέπειες για την τόνωση της ζήτησης και για την ισπανική βιομηχανία, η οποία διερχόταν βαθειά κρίση.»

(23) Η εν λόγω τηλεομοιοτυπία βρέθηκε στα γραφεία της Outokumpu κατά την επιτόπια έρευνα της 17/10/96.

(24) «Στις 20 Δεκεμβρίου 1993, η ASAB έλαβε τηλεομοιοτυπία εκ μέρους του κ. Laquay της εταιρείας Ugine, η οποία διελάμβανε λεπτομερή στοιχεία για τον υπολογισμό της προσαύξησης της τιμής του κράματος, όπως τις τιμές ενεργοποίησης, τον υπολογισμό της συναλλαγματικής ισοτιμίας Ecu/USD, τους μήνες αναφοράς (δηλαδή M-2 και M-3) και την τυποποιημένη περιεκτικότητα των κραμάτων. Το έγγραφο αυτό αντικατόπτριζε τη θέση στην οποία είχαν καταλήξει οι παραγωγοί μετά τη μεταξύ τους ανταλλαγή απόψεων.»

(25) «Μετά τη σύσκεψη αυτή, η Ugine γνωστοποίησε στους μετασχόντες με τηλεομοιοτυπίες της 20ής Δεκεμβρίου 1993 και της 11ης Ιανουαρίου 1994 τις βάσεις και τα αποτελέσματα των υπολογισμών σύμφωνα με τη μέθοδο που εσκόπευε να εφαρμόσει στην εθνική γαλλική ή την ευρωπαϊκή αγορά σε περίπτωση μη ευθυγράμμισης.»

(26) «Η Outokumpu ενημερώθηκε με τηλεομοιοτυπία στις 20 Δεκεμβρίου 1993 για τα συμπεράσματα της σύσκεψης της Μαδρίτης.»

(27) «Πάντως, η έλλειψη άμεσης γνώσης των λεπτομερειών δεν επιτρέπει να αποκλεισθεί κατηγορηματικά το ενδεχόμενο να είχε πραγματοποιηθεί ανταλλαγή πληροφοριών. (. . .) Ούτε είναι δυνατό να αποκλεισθεί, με βάση το φαινομενικό περιεχόμενο των σχετικών μηνυμάτων, να επηρέασαν αυτά την AST κατά τον καθορισμό των τιμών που θα χρησιμοποιούνταν στη μέθοδο.»

(28) ΕΕ της ΕΚΑΧ αριθ. 18 της 1. 8. 1954, σ. 470.

(29) ΕΕ L 221 της 7. 8. 1986, σ. 14.

(30) Προσάρτημα 1 της δήλωσης της Avesta: «Alloy surcharge are likely to be introduced on CR and CPP products from 1 February. The details may not be available until early January 1994 when I will let you know.» («Προσαυξήσεις της τιμής του κράματος θ' αρχίσουν πιθανόν να εφαρμόζονται για τα προϊόντα ψυχρής έλασης και για τα προϊόντα ελεύθερης σφυρηλασίας από 1ης Φεβρουαρίου. Οι λεπτομέρειες ενδέχεται να μην είναι διαθέσιμες πριν από τις αρχές Ιανουαρίου 1994, οπότε και θα σας ενημερώσω σχετικά.»)

(31) Απάντηση της ALZ στην αίτηση παροχής πληροφοριών.

(32) Δήλωση της Avesta: «On 10 January 1994, ASAB produced a full internal surcharge calculation for application in February. This internal calculation used the same trigger values as contained in Mr Laquay's fax of 20 December 1993.» («Στις 10 Ιανουαρίου 1994, η ASAB διενήργησε πλήρη εσωτερικό υπολογισμό των προσαυξήσεων που θα εφάρμοζε τον Φεβρουάριο. Στον εσωτερικό αυτό υπολογισμό χρησιμοποιούνταν οι ίδιες τιμές ενεργοποίησης που αναγράφονταν και στην τηλεομοιοτυπία του κ. Laquay με ημερομηνία 20 Δεκεμβρίου 1993.»).

(33) Έγγραφο κατασχεθέν στα γραφεία της Outokumpu στις 17 Νοεμβρίου 1996.

(34) «Στις 11 Ιανουαρίου 1994, ο κ. Laquay της εταιρείας Ugine απέστειλε τηλεομοιοτυπία στον κ. Ward στην οποία εξηγούσε τον εσωτερικό υπολογισμό της Ugine για την προσαύξηση της τιμής του κράματος που η εν λόγω εταιρεία επρόκειτο να εφαρμόσει από 1ης Φεβρουαρίου 1994.»

(35) «Ο σουηδός αντιπρόσωπος της ALZ μου τηλεφώνησε σήμερα το πρωί για να μου πεί ότι είχε λάβει εντολή από τη χαλυβουργία του να αρχίσει να εφαρμόζει προσαυξήσεις της τιμής των κραμάτων από την 1η Φεβρουαρίου και ότι ήταν απαραίτητο να του διαβιβάσουμε λεπτομερή στοιχεία για το ακριβές ύψος των προσαυξήσεων. (. . .) Η Outokumpu, διά του κ. Olli Salovaara, μου τηλεφώνησε επίσης σήμερα και με ρώτησε τι σκοπεύουμε να πράξουμε. Απάντησα ότι κατά πάσα πιθανότητα θα εφαρμόσουμε την προσαύξηση με τον ίδιον τρόπο τον οποίον έχει προαναγγείλει η Ugine για τη γαλλική αγορά (. . .) Τότε εκείνος είπε ότι προτίθενται να κάνουν το ίδιο τόσο στη Σουηδία, όσο και στη Φινλανδία, και με παρακάλεσε να επικοινωνήσουμε μαζί του τη Δευτέρα.»

(36) «Η Ugine ανακοίνωσε την εφαρμογή από 1ης Φεβρουαρίου 1994 των ακόλουθων προσαυξήσεων: 4,36 λιρών στερλινών για την ποιότητα 430, 47,55 λιρών για την ποιότητα 304 και 74,03 λιρών για την ποιότητα 316. Η Acerinox ανήγγειλε ότι θα εφαρμοσθούν προσαυξήσεις από 1ης Απριλίου 1994 (μάλιστα, από τον Απρίλιο!). Εκτιμάται ότι η Outokumpu θα ευθυγραμμισθεί με την τακτική αυτή, αλλά τούτο δεν έχει επιβεβαιωθεί προς το παρόν. Η Thyssen αναμένεται να προβεί σε σχετική αναγγελία την ερχόμενη Δευτέρα. Σε ό,τι αφορά την Krupp, δεν έχουμε λάβει καμία πληροφορία. Η Ilva έχει ανακοινώσει μεταβολή της βασικής τιμής με ισχύ από τον Φεβρουάριο, η οποία ωστόσο δεν θα αφορά τους τελικούς χρήστες αλλά όσους διατηρούν αποθέματα των οικείων προϊόντων. Η ALZ δεν έχει λάβει ακόμη απόφαση για τη στάση που θα τηρήσει.»

(37) Έγγραφο κατασχεθέν στα γραφεία της Outokumpu.

(38) Έγγραφο κατασχεθέν στα γραφεία της Outokumpu.

(39) Δήλωση της Avesta.

([40]) «Στην εκάστοτε παραγωγό αγορά θα ακολουθήσουμε τους κανόνες που έχει θέσει ο εγχώριος παραγωγός, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής της προσαύξησης που αυτός έχει εξαγγείλει. Στις αγορές στις οποίες δεν υπάρχει εγχώριος παραγωγός, ως πρότυπο θα χρησιμεύσει η συμπεριφορά μίας εκ των χαλυβουργικών επιχειρήσεων. Ο Nigel Ward θα διευκρινίσει ποιες είναι οι αγορές αυτές.

Η προσαύξηση δεν θα εφαρμοσθεί εκτός των 17 ευρωπαϊκών αγορών. Θα χρειασθεί να εξασφαλίσουμε τις ενδεδειγμένες αυξήσεις των τιμών το συντομότερο δυνατό.»

([41]) «Στις εθνικές αγορές στις οποίες η ASAB δεν ήταν ούτε ο εγχώριος παραγωγός, ούτε, οσάκις πρόκειται για αγορά χωρίς εγχώριο παραγωγό, ο σπουδαιότερος προμηθευτής, η ASAB, κατά κανόνα αλλά όχι σε όλες τις περιπτώσεις, ευθυγραμμιζόταν με τον εγχώριο παραγωγό ή τον σπουδαιότερο προμηθευτή, όπως συνηθιζόταν γενικά στον κλάδο ανοξείδωτου χάλυβα. Επί παραδείγματι, ο γερμανός παραγωγός εθεωρείτο παραδοσιακά ως ο σπουδαιότερος προμηθευτής στην Αυστρία, ενώ το ίδιο ίσχυε για την ALZ στις Κάτω Χώρες· οι σκανδιναβοί παραγωγοί θεωρούνταν ως οι σπουδαιότεροι προμηθευτές στη Δανία και τη Νορβηγία, ενώ το ίδιο ίσχυε για τον βρετανό παραγωγό στην Ιρλανδία.»

([42]) «Για τον λόγο αυτό, αποφασίστηκε σε ευρωπαϊκό επίπεδο η επανενεργοποίηση του συστήματος της προσαύξησης, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η αύξηση του κόστους των κραμάτων από τον Σεπτέμβριο του 1993 και μετά. Η προσαύξηση αυτή θα εφαρμοσθεί γενικώς από 1ης Φεβρουαρίου 1994.»

([43]) «Για τον λόγο αυτό, δεν έχομε άλλη επιλογή από το να εφαρμόζουμε προσαυξήσεις της τιμής του κράματος για όλα τα ανοξείδωτα πλατέα προϊόντα, όπως κάνουν όλοι οι υπόλοιποι παραγωγοί. Όπως και κατά το παρελθόν, όταν εφαρμόστηκαν ανάλογες προσαυξήσεις, η μέθοδος υπολογισμού της προσαύξησης συναποφασίστηκε με σαφήνεια και ακρίβεια, ούτως ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι μεταβολές της σχέσης μεταξύ των τιμών και του κόστους.»

([44]) Υπόθεση 48/69 ICI κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, απόφαση της 13ης Ιουλίου 1972 (Συλλογή 1972-1973, σ. 99).

([45]) Γνώμη I-61 της 13ης Δεκεμβρίου 1961 του Δικαστηρίου (Συλλογή 1954-1964, σ. 625).

([46]) ΕΕ C 75 της 29. 7. 1968, σ. 3.

([47]) ALZ, Avesta, AST, Krupp, Thyssen.

([48]) ALZ, AST, Krupp, Thyssen.

([49]) ALZ, AST, Avesta, Krupp, Thyssen, Usinor Sacilor.

([50]) AST, Krupp, Thyssen.

([51]) Απόφαση 80/257/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 1980, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ όσον αφορά το σύστημα διαμόρφωσης των τιμών πώλησης στην αποθήκη των ελάσιμων προϊόντων στην γερμανική αγορά (ΕΕ L 62 της 7. 3. 1980, σ. 28, αιτιολογική σκέψη 25).

([52]) Απόφαση 94/215/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ όσον αφορά συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές που εφήρμοσαν ευρωπαίοι παραγωγοί δοκών χάλυβα (ΕΕ L 116 της 6. 5. 1994, σ. 1, αιτιολογική σκέψη 249).

([53]) Βλέπε τις αιτιολογικές σκέψεις 23, 28 και 32.

([54]) Βλέπε τις αιτιολογικές σκέψεις 21, 27, 33 και 37.

([55]) ΕΕ C 207 της 18.7.1996, σ. 4.

([56]) «Δεν λάβαμε καμία πληροφορία.»

([57]) Αναφορά της Krupp.

([58]) Αναφορά της Ugine.

([59]) «Η ALZ δεν θυμάται να έχει λάβει εκ μέρους άλλων παραγωγών ανοξείδωτου χάλυβα, μεταξύ της 1ης Αυγούστου 1993 και της 1ης Φεβρουαρίου 1994, πληροφορίες σχετικά με την τροποποίηση των τιμών ενεργοποίησης της προσαύξησης της τιμής του κράματος. (...) Στη συνέχεια, γύρω στις 15 Ιανουαρίου, η ALZ ενημέρωσε τις λοιπές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην οικεία αγορά, δηλαδή τους πελάτες της, τους παραγωγούς και τους αντιπροσώπους, ότι είχε την πρόθεση να αναγγείλει την εφαρμογή προσαύξησης της τιμής του κράματος από 1ης Φεβρουαρίου 1994.»

([60]) «Η AST διευκρινίζει, ωστόσο, ότι είχε ακούσει φήμες σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή είχε ανεύρει το περιεχόμενο ενός εγγράφου το οποίο η AST φέρεται να έχει εν συνεχεία διαβιβάσει με τη σειρά της στην Outokumpu.»